

മലങ്കര ഇടവക പത്രിക.

പുസ്തകം ഹമ്പ | ഫൻററ ക്കുട്രം | ലക്കം ൨

മഗ്ദളം

“പി. റി. ഗീവറുഗീസു ഡീക”നിതി പേർക്കേട്ടുള്ള ശെമ്മാശനി.
നേരം മാന്യര.പൂണ്ടോ “രെമ്മെ”യുദിതാ പാ.സായി ദൈവേചാരയാൽ.
കരം ചെറുമണഞ്ഞിടാതധികനാൾ ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരമാൻ.
മാററിത്തങ്ങളൊഴിഞ്ഞു സ്വന്തസഭയെപ്പാലിക്കമാറാകണം.

പി. കെ. കുഴ്ബൻ.

പി റി. ഗീവറുഗീസു സെമ്മഗ്ഗൻ എം. എ.

(രണ്ടു കലാശാലോപാധികളുള്ള
ഒരു മാന്യ സുറിയാപികാരൻ എഴുതുന്നത്)

ദിപ്പ്യശ്രീ. പി. റി. ഗീവറുഗീസു ശെമ്മാശൻ അവർകൾ കഴിഞ്ഞ എം. എ. പരീക്ഷയിൽ വിജയിയായിരിക്കുന്ന വിവരം കേരളീയ നസ്രാണി വിഭാഗങ്ങൾക്കു അതിരറ്റ സന്തോഷത്തിനു കാരണമായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. മദ്രാസു കലാശാലാപരീക്ഷകൾ, ബംബോ കലാശാലാ മതലായ മറ്റു ഇൻസ്റ്റൻ കലാശാലകാരും പല യൂറോപ്യ കലാശാലകാരും നടത്താറുള്ള പരീക്ഷകളെ അപേക്ഷിച്ച് ദുർഗ്ഗമങ്ങളാണെന്നു പറകെ സമ്മതിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. മദ്രാസു പരീക്ഷകൾ ജലിക വയ്യാഞ്ഞു അന്യ കലാശാലാപരീക്ഷകളിൽ മേന്മയുള്ള പലരുള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെ, മേല്പറഞ്ഞ വാസ്തവം പ്രകാരമാണ്. ആയതിനാൽ മദ്രാസു കലാശാല സംബന്ധിച്ച എം. എ. പരീക്ഷയിൽ വിജയം പ്രാപിക്കുക എന്നുള്ളതു അത്രയും അഭിമാനകരമായിട്ടുള്ളതുതന്നെ. എന്നാൽ പ്രസ്താവ പുരുഷൻ ഒരു വൈദികനായിരിക്കുകയാൽ ശക്തരായ പഞ്ചസാര പുരട്ടിയതുപോലെയായി. എം. എ.കാരായ പരോഹിതന്മാർ, ഇൻസ്റ്റാൾമെന്റും അന്വേഷിച്ചാലും ഈ നാട്ടുകാരായി വളരെ വളരെ പുരുഷൻ പോലാണെ കാണാൻ ഇടയില്ല. കേരളസുറിയാനികാരുടെ ഇടയിൽ വിദ്യാഭ്യാസം പ്രചരിച്ചുതുടങ്ങുക മാത്രം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഈ കാലത്തു, എം. എ. പരീക്ഷയ്ക്കു ജയിച്ചുകഴയാമെന്നു സഭയെപ്പോലും ഉത്സാഹിച്ചു ചക്കുറപ്പാ സഫലം പ്രവർത്തിച്ച ബുദ്ധിബലവും ഒരു പരോഹിതനു ചെയ്യാവുന്ന അലങ്കാരങ്ങൾ തന്നെ. പണ്ടത്തിന്റെ വരവു പാടി

സ്വത്തിന്റെ ആധിക്യത്തിനുമേലുള്ള, ഇടവകയുടെ വലിപ്പത്തിനേൽ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുക നിമിത്തം, സുറിയാനി ശെമ്മാശമാർ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാപരിപാലനത്തിൽ മടിയന്മാരാണെന്ന ഒരു അപവാദം ഉള്ളതാണ്. തങ്ങൾ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന കപ്പായം തലമുറിന്റെ കുറവിന്നു ഒരു ഭദ്രമല്ലെന്ന നല്ല ചൂണ്ടായി അഭ്യൂഹകന്മാരെ മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിന്നു സന്നദ്ധന്മാരായി പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ ബഹുമാനനീയന്മാരായ ഏതാനും ശെമ്മാശമാരെ ഒഴിച്ചാണ്, ശെമ്മാശമാർ മടിയന്മാരാണെന്നു ഞാൻ പറയുന്നത്. മടിയന്മാർ അധികമായ ഒരു സ ഘത്തിൽ മേൽ നിന്നുകൊണ്ടു ഭക്ഷലേഷൻ മുതൽ ഒരു പരീക്ഷയിലും രോഗാലോചന എം. എ. വരയ്ക്കും വിജയശ്രീയെ വർദ്ധനമായി പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന പി. റി. ഗീവറുഗിസു ശെമ്മാശൻ അവർകൾ സർവ്വം അഭിനന്ദനീയനായിരിക്കുന്നു. ചേർത്തു ഗീസുകാരുടെ പ്രവേശത്തിന്നു മുമ്പും കേരളത്തിൽ യാദൃകാബോധ വിശ്വാസം നടപ്പായിരുന്നു എന്നു കലാശലപരീക്ഷകന്മാർക്കു സമ്മതം വരത്തക്കവിധത്തിൽ എം. എ. പരീക്ഷയുടെ ആവശ്യത്തിനുമേലായി പ്രസംഗം പ്രസിദ്ധീകരിച്ച വിവാനായ ശെമ്മാശൻ അവർകളെക്കുറിച്ച് സുറിയാനികൾക്കു പ്രത്യേകം സന്തോഷത്തിന്നു വകയുണ്ട്.

നസ്രാണി സമുദായത്തിന്നു ബഹുമാനകരണനായ ശെമ്മാശനെ ആദരിക്കേണ്ടതു നസ്രാണി സഭാനായകന്മാരുടെ ഒരു ചുമതലയാണ്, മദ്രാസു മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള നസ്രാണികൾ പരിപാലനത്തിൽ പരിചയമുള്ളവരായാൽ, അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള നസ്രാണി സമാജങ്ങളാണ്, ഈ വിഷയത്തിൽ മുമ്പു നിന്നു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതു്. ക്ഷണിവാശിയും പക്ഷപാതബുദ്ധിയും ഇല്ലാതെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്നു വിദ്യഭ്യാസംകൊണ്ടു മനുഷ്യാർക്കും സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കുണ്ടല്ലോ വേഗത്തിൽ കഴിയുന്നത്. അസോസേഷൻ കമ്മിറ്റിയും സുറിയാനി പള്ളികൾക്കുപണമുള്ള പള്ളികൾ പ്രത്യേകിച്ചാ—ഈ കാര്യത്തെ ഒരിക്കലും വിസ്മരിച്ചുകൊള്ളരുത്തരാകുന്നു. സമുദായത്തിന്റെ പൊതു സ്വഭാവം ഒരു അഭിമാനത്തെ പൊതുസ്വഭാവം സ്വീകരിച്ചു സൂക്ഷിക്കാത്തപക്ഷം, ഒരുവന്റെ പ്രത്യേക സ്വഭാവത്തിൽ അങ്ങാമെന്നുള്ള വാസ്തവവും ഒക്കേണ്ടതാണല്ലോ. ശെമ്മാശൻ അവർകളുടെ പ്രോത്സാഹനത്തിനായി കഴിയുന്നതു് ഒക്കെയും മെയ്യ അദ്ദേഹത്തിൽ മാഞ്ഞുകിടക്കുന്ന നൈർണ്യത്തെ പ്രകാശിപ്പാൻ ഇടയാക്കുന്നത്, വളരെ വളരെ ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതാണ്. ശെമ്മാശൻ അവർകൾ നസ്രാണി സമുദായത്തിന്നു സുറിയാനി ഭാഷയ്ക്കും വരുത്തിത്തരിച്ചിരിക്കുന്ന ബഹുമാനത്തെ മനസ്സിലാക്കാൻ ശക്തിയുള്ള അസോസേഷൻ കമ്മിറ്റിയും പള്ളികൾക്കും അദ്ദേഹം

ഒന്നെ ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിൽ ആദരിക്കുന്നതിന്നു സ്വയമേവ ഒരുവെട്ടമെന്നുള്ളതു സർവ്വമില്ലാത്ത കാര്യമാണു്."

ശാസ്താർ അവർകൾ ഇനി എന്നാണു ചെപ്പാൻ പോകുന്നതെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി, ആരും ഒന്നും ഉറച്ചിട്ടുള്ളതായി കേട്ടിട്ടില്ല. ബ്രഹ്മവിദ്യ പഠിപ്പാനായി ഭദ്രാസിഖൊ വെംഗളൂരിലൊ പോയി ഒന്നു രണ്ടു രാജാക്കന്മാർക്കു അദ്ദേഹം ഉറച്ചിട്ടുള്ളതായി ഒരു വർത്തമാനമുണ്ടു്. വേദവേഷ്യയായ അറിവു സംബന്ധിച്ച ബ്രഹ്മവിദ്യാമന്ദിരങ്ങൾ രാമനാഥൻ വകയായും പ്രേട്ടസ്വാമിനാഥന്റെ വകയായും ഇൻസ്പെക്ടർ പലയിടങ്ങളിലുമുണ്ടു്. ഇവയ്ക്കു് എത്ര വകുപ്പിൽ ചെന്നാണാവോ, അദ്ദേഹം പഠിക്കുന്നതിൽ പഠിക്കാൻ പഠിച്ചെന്നതു്. മാർ ദീപന്ന സ്പ്രോസു സിദ്ധാരി പ്രസ്സിപ്പാലായി ഇന്നുണ്ടാകുന്നു ആ സിദ്ധാരിയെ ഒന്നു പരീക്ഷിക്കുന്നതിനായിട്ടാണു്, രണ്ടിയ രീതിമനസ്സുകൊണ്ടു ശാസ്താർ അവർകളെ നിയമിച്ചാൻ പോകുന്നതു് എന്നാണു വേറൊരു വർത്തമാനം. സുറിയാനിസമുദായത്തിൽ ആദ്യമായി ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളതും കോട്ടയത്തു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ആയ മാർ ദീപന്ന സ്പ്രോസ സിദ്ധാരിയുടെ ഉന്നതിക്കായി, വേണ്ടുന്ന എല്ലാ പരിശ്രമങ്ങളും സൂത്രപുസ്തകം തന്നെ. സുറിയാനിസമുദായത്തിൽ പെട്ട എല്ലാ ഹൈസ്കൂളുകളുടേയും പ്രസ്സിപ്പാലായിട്ടു വേറെയുള്ളതാണെന്നു പള്ളിക്കൂടങ്ങളുടെ ഇൻസ്പെക്ടർ ജനറൽ ആയിട്ടും, അദ്ദേഹം നിയമിക്കപ്പെടുമെന്നാണു വേറൊരു കേൾവി. സുറിയാനിസമുദായം വിശ്വസത്തിന്നായതായ ഒരൊ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ഒരൊ ലഘുചെങ്കൽ എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിനായി ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കമ്മിറ്റിയുടെ സിക്രട്ടറിയെന്നും, ശാസ്താർ അവർകൾ ഇപ്പോൾ തന്നെ വഹിച്ചുപോരുന്നുണ്ടു്. ആ കമ്മിറ്റിയെ ഉജ്ജ്വലിപ്പിച്ചു സുറിയ നിരൂപണസമാഹൃതം സഭാസംബന്ധമായ അറിവുകളിൽ പരിചയപ്പെടുന്നതിന്നു ആവശ്യമായ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് ലഘുചെങ്കൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതു നന്നുതന്നെ. ഭാഷാപരിഭാഷിപ്പിക്കുന്നതിൽ മുൻപുതന്നെ ചേക്കുക എന്നാ സിദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ശാസ്താർ അവർകൾക്കു ഈ കൃത്യം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന്നു ഒരു കൂട്ടരൻ യോഗ്യതയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഇങ്ങനെ ശാസ്താർ അവർകൾ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതായ അനേകം കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു ജനസാമന്ത്യാ അഭിപ്രായപ്പെടുത്തുന്നതിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ആ കാര്യം അത്ര വേഗത്തിൽ നിർവ്വഹിക്കുന്ന ഒന്നല്ലല്ലോ. അഗാധബുദ്ധിമതിയായ നമ്മുടെ വലിയ രീതിമനസ്സിലെ സർവ്വവ്യാപകമായ ശ്രദ്ധ, ഈ വിഷയത്തിലേക്കും ഉടനെ ചെല്ലുന്നതെന്നല്ല.

കുന്ദ സാരം.

(തുടർച്ച).

പാപമോചനം ലഭിച്ചാൽ പ്രധാന മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഒന്നു കുന്ദസാരമാണെന്നു മുമ്പിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. കുന്ദസാരമെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഏറ്റുപറച്ചിൽ എന്നർത്ഥം. ഏറ്റുപറയുന്നതു അനുതാപത്തിന്റെ ഫലങ്ങളിൽ ഒന്നാകുന്നു. “നമുക്കു പാപമില്ലെന്നു നാം പറയുന്നെങ്കിൽ നാം നമ്മെതന്നെ വഞ്ചിക്കുന്നു. നമ്മിൽ സത്യവുമില്ല. നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ നാം ഏറ്റുപറയുന്നെങ്കിൽ നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ നമ്മോടു ക്ഷമിപ്പാനും സകല അനീതികളിൽനിന്നും നമ്മെ വേടിപ്പാക്കുവാനും അവൻ (ദൈവം) വിപ്രസമനും ദീതിമാനും ആകുന്നു.” (൧ യോഹ. ൧ വ, ൯.) പാപം ഏറ്റുപറയണമെന്നുള്ളതു ജീവിത വ്യക്തമായി കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു ഏറ്റുപറയാത്ത പാപത്തെ ദൈവം ക്ഷമിക്കുമെന്നു വിചാരിപ്പാൻ പാടില്ല.

ഏറ്റുപറച്ചിൽ എന്നുവെച്ചാൽ നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ ദൈവത്തോടു സമ്മതിച്ചു പറയണമല്ലോ. നമ്മുടെ പാപാവസ്ഥയെ ഏറ്റുപറഞ്ഞാൽ പോരാ. ഞങ്ങൾ പാപികളാണെന്നു മാത്രം ഏറ്റുപറഞ്ഞാൽ ഞങ്ങൾ മനുഷ്യരാണ്, അതുകൊണ്ടു പാപം ചെയ്യുപോകുന്നു എന്നു മാത്രം പറയുന്നതുപോലെയുള്ളു. ഏറ്റുപറച്ചിൽ എന്നുവെച്ചാൽ വചനത്തിലും വിചാരത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും ചെയ്യുപോയിട്ടുള്ള ഓരോ പാപങ്ങളെ ഓരോ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം സമ്മതിച്ചു പറയുന്നതാണ്. ജ്ഞാനെ ചെയ്യണമെങ്കിൽ നാം തന്നാൽ പരിശോധിക്കണം. തന്നത്താൻ പരിശോധിക്കുന്നവർ വളരെ ചുരുക്കമാണ്.

ദൈവത്തോടു ഏറ്റുപറക എന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ ആർക്കും ഭിന്നഭിന്നപ്രായമില്ല. എന്നാൽ ദൈവത്തോടു ഏറ്റുപറയുന്നതുപോലെ ദൈവത്തിന്റെ സമാനാപതിയായ പട്ടികാരനോടു ഏറ്റുപറയണമെന്നു ക്രൂടെ ഒരെപ്പാടുള്ളതു പലരും നിസ്സാരമാക്കുന്നതായി കാണുന്നു. ഞങ്ങൾക്കു ദൈവത്തോടു നേരിട്ടു ഏറ്റുപറയാമെല്ലോ പിന്നെന്തിനാണു പട്ടികാരനോടു ഏറ്റുപറയുന്നതെന്നാണു ചിലരുടെ ഭ്രമം. ഇവരോടു ഞങ്ങളുടെ മറുപടി എന്നെന്നാൽ “എന്റെ വീട്ടിൽ ഇരുന്നാൽ പ്രാർത്ഥിക്കാനും വേദപുസ്തകം വായിപ്പാനും ഇനിക്കു ധാരാളം സൗകര്യമുണ്ടു അതുകൊണ്ടു ഞാൻ പള്ളിയിൽ പോകുന്നില്ല” എന്നു ഒരുത്തൻ പറയുന്നു എന്നു വിചാരിക്ക. ഇവരും പട്ടികാരനോടു ഏറ്റുപറവാൻ തർക്കം പറയുന്നവരും തുല്യന്മാരാണ്. പ്രാർത്ഥിക്കയും വേദപുസ്തകം വായിക്കയും ചെയ്യാത്തവരായി നാം ആരെല്ലാം കാണുന്നുവോ ഇവർ സാധാരണ പള്ളിയിൽ പോകാത്തവരായിരിക്കും. നേരെ മറിച്ചു പള്ളിയിൽ രാവിലെ രണ്ടരയ്ക്കു കണ്ടെടുത്തവർ വീട്ടിൽ വെച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കയും വായിക്കയും ചെയ്യുന്നതിലും ജാഗ്രതയുള്ളവരായി കാണാം. ഇപ്രകാരം തന്നെ പട്ടികാരനോടു ഏറ്റുപറവാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നവർ ദൈവത്തോടു ഏറ്റുപറയുന്നതും വളരെ സംശയമായിരിക്കും.

പട്ടികാരനോടു നാം ഏറ്റുപറയുന്നതു ദൈവത്തോടാണെന്നു പ്രത്യേകം എല്ലാവരും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്. പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധ ധൂമായുമാഴ ദൈവത്തിന്റെയും സകല സ്വർഗ്ഗസൈന്യങ്ങളുടെയും മുമ്പാകെയും അനുതപിക്കുന്നവരോടു മോചനം അധികാരത്താൽ അറിയിക്കുവാൻ ദൈവത്താൽ അധികൃതന്മാരാകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരും തന്റെ സമാനാപതികളുമായ പട്ടികാരന്റെ മുമ്പാകെയും ആകുന്നു.

അധികൃതന്മാരായ ആളു-കൾ ഏറ്റുപറയുന്നതിന്നു വേദത്തിൽ ധാരാളം ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ടു. “എന്റെ പുത്രാ ഇസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിന്നു മഹത്വം കൊടുത്തു അപനോടു ഏറ്റുപറക, ദീ എന്നു ചെയ്യ എന്നു എന്നോടു പറക എന്നിൽ നിന്നു മറയ്ക്കയും അരുതു” എന്നു യോശ്വയാ ആഖാനോടു ആജ്ഞാപിക്കയും ആഖാൻ യോശ്വായോടു ഏറ്റുപറകയും ചെയ്യുന്നു. (യോശ്വ ൧, ൧൯-൨൦). നാഥാൻ ദാവീദിന്റെ കുറും ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ

“ഞാൻ കർത്താവിനു വിരോധമായി പാപം ചെയ്യും” എന്നു ദാവീദ് നാഥാന്റെ മുമ്പാകെ ഏറ്റുപറയും “കർത്താവു നിന്റെ പാപത്തെ നീക്കിയിരിക്കുന്നു നീ മരിക്കയില്ല” എന്നു നാഥാൻ പാപമോചനം അറിയിക്കയും ചെയ്യും. (൨ ശമു: ൧൨, ൧൩). ഇവിടെ നാം കാണുന്നത് എന്തെന്നാൽ ദാവീദ് ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥാനാപതിയുടെ മുമ്പാകെ അവന്റെ പാപം ഏറ്റുപറഞ്ഞു. സ്ഥാനാപതി തന്റെ സ്ഥാനാപത്യാധികാരത്താൽ അവന്റെ പാപങ്ങളെ മോചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു തായി അറിയിച്ചു. എങ്കിലും പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷയായി കുടി മരിക്കണമെന്നുള്ള വിധിയും അവൻ പ്രസംഗിച്ചു.

ഇനി ന്യായപ്രമാണം നോക്കിയാൽ കമ്പസാറും അവിടെയും ഒരു പ്രധാന കർമ്മമായിരുന്നു എന്നു കാണാം. ലേവിയായപ്പുസ്തകം ൫ അ. ൫, ൩൩-ൽ പാപങ്ങളുടെ ഒരു ലിസ്റ്റ് പ്രസംഗിച്ച ശേഷം ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: “ഈ പാപങ്ങളിൽ ഒന്നു അവൻ ചെയ്യുമ്പോൾ ആ കാര്യത്തിൽ അവൻ പാപം ചെയ്യും എന്നു അവൻ ഏറ്റുപറയണം..... പട്ടികാരൻ അവന്റെ പാപത്തിനുവേണ്ടി അറന്നു ഒരു പരിഹാരം ചെയ്യണം” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പിന്നെയും, “ഒരു പുരുഷനോ സ്ത്രീയോ മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന ഒരു പാപം ചെയ്യും കുറ്റക്കാരാകുമ്പോൾ അവൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള പാപങ്ങളെ അവൻ ഏറ്റുപറയണം. (സംഖ്യ: ൫; ൫-൭). ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ഒരൊര പ്രത്യേക പാപങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകതരത്തിൽ പാപ പരിഹാരം പട്ടികാരൻ ചെയ്യണമെന്നു കാണുന്നു. പട്ടികാരൻ പാപങ്ങളെ അറിയാതെ ഇരുന്നാൽ അതതിനുള്ള പരിഹാരം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ടു ആകാശന്റെ മുമ്പാകെ പാപങ്ങളെ ഏറ്റുപറയണമെന്നുള്ളതു ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രധാന നിയമങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു എന്നു കാണാം.

ഇനി പുതിയ നിയമം നോക്കിയാൽ യോഹന്നാൻമാമന്താനായുടെ പ്രസംഗത്തിൽ മനസ്സു തിരിഞ്ഞവരെല്ലാം യോഹന്നാനോടു പാപം ഏറ്റുപറഞ്ഞതായി കാണുന്നു. ഏറ്റുപറച്ചിൽ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ നിബ്ബന്ധമാക്കി വച്ചിരുന്നതിനാൽ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ കാലത്തും ഇതു നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അതു തെറ്റായിരുന്നാൽ യഹൂദന്മാരുടെ അനേകം ആചാരമർദ്ദാദികളെ താൻ ആക്ഷേപിച്ചു കൂട്ടത്തിൽ ഇതും എടുത്തു പറവാൻ ഇടയുണ്ടായിരുന്നു. താൻ ഇതിനു യാതൊരു വിരോധവും പറഞ്ഞില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, പട്ടികാരോടുള്ള കമ്പസാറും തന്റെ പുതിയനിയമനാഭയിൽ സമാപികയും ചെയ്യും. വി: പൌലൂസ് ഏപ്പൊസ്തലിൽ പ്രസംഗിക്കുമ്പോൾ വിശ്വസിച്ചതിൽ പലരും വന്നു അവരുടെ പാപങ്ങളെ പൌലൂസിന്റെ മുമ്പാകെ ഏറ്റുപറഞ്ഞതായി കാണുന്നു. (൧ കോറ: ൧൨, ൨൫)

ദൈവത്തോടു രഹസ്യമായിട്ടു മാത്രമല്ല, ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥാനാപത്യം വഹിക്കുന്ന പുരോഹിതന്മാരുടെ മുമ്പാകെ പാപങ്ങളെ ഏറ്റുപറയണമെന്നുള്ളതും പഴയനിയമത്തിലും പുതിയ നിയമത്തിലും രക്ഷയ്ക്കുവശ്യമായി സമാപിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു രഹസ്യമാണെന്നു നാം കണ്ടുവെളു. ലൌകികമായി ആലോചിച്ചാലും ഇതിനു വളരെ ന്യായങ്ങൾ പറവാനുണ്ട്. ഒരു കുലമാണെന്നു ഭരണശിക്ഷയ്ക്കു വിധിച്ചു എന്നിരിക്കട്ടെ. അവനെ തുടർ കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ അവന്റെ കുറ്റം ഏറ്റുപറവാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും അവൻ അനതാപിയെങ്കിൽ ഏറ്റുപറയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യനോടു ഏറ്റുപറയുന്നതു അസംബന്ധമാണെങ്കിൽ എന്തിനാണു. അവനോടു ഏറ്റുപറവാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്.

ഒരു കുടി ചെയ്യുന്ന തെറ്റുകളെ ഏറ്റുപറവാൻ മാതാപിതാക്കൾ അവനോടു ആവശ്യപ്പെടുന്നത് സാധാരണമാകുന്നു. പട്ടികാരോടു ഏറ്റുപറയുന്നതു തെറ്റാണെന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുന്നവന്റെ മുമ്പാകെ തന്റെ കുടി ചെയ്യും കുറ്റത്തെ ഏറ്റുപറവാൻ ചെന്നാൽ, എന്റെ കഷ്ടത നീ വല്ല തെറ്റും ചെയ്തിരിക്കാം അതു എന്നോടു പറയെണ്ടോ മനുഷ്യനോടു ഏറ്റുപറയുന്നതു വേറൊരു കുറ്റമാകുന്നു, നീ പോയി ദൈവത്തോടു മാത്രം രഹസ്യത്തിൽ ഏറ്റുപറഞ്ഞുകൊൾക, എന്നു അവൻ പറഞ്ഞുവിട്ടുവെട്ടു.

(തുടരും).

ഒരു മിററിൽ.

ചെങ്ങന്നൂർ പള്ളിയിൽ ബ. മണ്ടപ്പാകൽ യാക്കോബു ക
 തന്നാൻ അവർക്കുടേയും ശേഷം മറിയമ്മാരായ ചില ആളുക
 ളുടേയും പ്രത്യേക ഉത്സാഹത്തിനേലും ചിലവിടും സമാപി
 ക്ഷിപ്പിരിക്കുന്ന മൂന്നു പ്രൈമറിസ്കൂളുകളിലും അറിയിക്കുന്നു അ
 ന്ന സമയങ്ങളിലും വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുന്നവരായി ഹിന്ദുക്കൾ
 ന് ഉൾപ്പെടെ ഉദ്ദേശം നൂറോളം കുട്ടികൾക്കു ടി പള്ളിമുറ്റത്തു വി
 ശാലമായി കെട്ടി ഉണ്ടാക്കിയ പന്തലിൽ വെച്ചു മകരം ൧൫. ൧൯൦൭ വ
 കൽ ൧ മണിക്ക മിസ്സർ എ. പി. പി. എ. എ. അവർക്കുടേ
 അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയിരുന്ന ഒരു മിററിൽ സമ്മാനദാനം
 കെട്ടുകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ടി സമ്മാനദാനത്തിനുള്ള ധനശേഖ
 രം പ്രകാരം ടി പള്ളിയിൽനിന്നു രണ്ടു കൊടുക്കുവാൻ പള്ളി
 യോഗക്കാർ ഐക്യമായി സമ്മതിച്ചതിൽ വെച്ചുതന്നെ വിദ്യാ
 ഭ്യാസവിഷയത്തിലുള്ള ഉദ്ദേശവാസികളുടെ ആഗ്രഹം വെളിപ്പെ
 ള്കുന്നതാണ്. മിസ്സർ പി. പി. പി. നന്നേക്കാൾ മുമ്പേ പ്രസ്തു
 ത്തും മറ്റും പള്ളിയോഗക്കാർ ഈ വിഷയത്തിലുള്ള ഉത്സാഹ
 ണ്ണെ ശ്രദ്ധയോടെ വിചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതുപോലെ സുറിയാനി സ
 മൂലയത്തിലുള്ള ഓരോ പള്ളിയോഗക്കാരും ഇടവകകളിൽ ആ
 വശ്യമുള്ള സ്കൂളുകൾ സ്ഥാപിച്ചു കലോചിതമായ വിദ്യാഭ്യാസങ്ങ
 ളും വേദപഠനങ്ങളും പഠിപ്പിക്കയും പശ്ചാത്യവിദ്യാഭ്യാസസന്തതി
 ന് പാണ്ഡിത്യം പ്രാപിച്ചു ഇതുപോലെയുള്ള മഹത്തമങ്ങളെ സാ
 ന്നിച്ചു അങ്ങനെയോ കലോചിതമായ ഗുണഭോജനത്തോടു കൂടെ ആ
 ന്തരോടും സമ്മാനദാനങ്ങൾ കൊടുത്തുമറ്റും കുട്ടികളേയും അ
 പരമം രക്ഷകന്മാരായും പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന
 എങ്കിൽ സമുദായം അത്യന്തമായ വിധത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസസ
 ത്തിലും സമുദയവികാസത്തിലും ചെന്നത്യാ പ്രാപിക്കുമെന്ന
 ജ്ഞാനരസം പക്ഷം കണ്ടാണെന്ന വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമില്ല.

എന്ന ഒരു സമുദായിക പരക്കി.

ഒരു പ്രിയം.

ഇടവകപ്പത്രിക പത്രാധിപർ അവർക്കു.

സാരം, കഴിഞ്ഞ ഒരു ലക്കം പത്രികയിൽ ഒരു മറുപടിയെന്നു തലവാചക
 മുള്ള ഒരു ലക്കം കണ്ടപ്പോൾ നവീകരണ കാരോ മറ്റോ യാക്കോബായ സുറിയാ
 നിക്രിസ്ത്യാനികളോടു ഏതൊ ചോദ്യം ചോദിച്ചതിന്നു മറുപടിയെന്നു വിചാ
 രിച്ചു യൂരിയിൽ വായിച്ചതിന്നു കണ്മാനത്തിലെ പത്രത്തിൽ ഒരു സഹോദരൻ
 അത്യാവശ്യ അറിയിപ്പു എന്ന ഒരു ലക്കം ചേർത്തിരുന്നതിന്നു അത്യാവശ്യ അറി
 യിപ്പു എന്നു വേർ സങ്കല്പിച്ചതാണെന്നു കണ്ടു. മറുപടിക്കാരൻ അഭിമാനപ്പെ

ജിതന്നു ഇതരസഭയിൽനിന്നും കല്യാണം കഴിക്കുന്നതു ആത്മാവിനു ഗുണത്തെ പ്രദായനം ചെയ്യുന്ന ഒരു വ്യാപാരമാണെന്നാണ്. എന്തെന്നാൽ നമ്മുടെ സഭയിലുള്ള ആചാരക്രമങ്ങളെ ഭാവപൂർവ്വമായി പഠിക്കും അല്ലെങ്കിൽ ഉത്സാഹിച്ച് പഠിപ്പിച്ചാൽ പഠിക്കും. ഉത്സാഹം ലഭ്യത കാര്യം എന്നുള്ള പ്രമാണത്തെ ദൃഢമായി ചേർത്തിരിക്കുന്നു. ഈ സഭാചാരം മികവാറും ശരിതന്നെ എന്നിരിക്കുന്നതും ഈ കാര്യത്തിനു ചോദ്യമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ശക്തരുന്നിരിക്കേ ഉള്ളിനടു കസ്തൂരി വളവും ചേർത്ത നിത്യം പഠിപ്പിക്കുകൊണ്ടു നന്നായും ഉള്ളിയുടെ ഗന്ധം ഇല്ലാതാക്കുകയും ജാത്യാലുള്ളത തുത്താൽ പോകുകയും എന്നു പറയുന്നതു പോലെ ബാല്യത്തിൽ ശീലിക്കുന്നതുതന്നെ മരണം വരെ നിലനില്ക്കും. ജിതരസഭയിലെ സ്ത്രീകൾ നമ്മുടെ സഭയിൽ വന്നാൽ നമ്മുടെ സഭാക്രമങ്ങളെ ശരിയായി അനുഷ്ഠിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അത്യാവശ്യ അറിയിപ്പിൽ ഇംഗ്ലീഷ് സഭയിൽനിന്നും കല്യാണം കഴിച്ചതിൽവെച്ചു രണ്ടു സഹോദരങ്ങൾക്കു സംഭവിച്ച ദുഃഖത്തെ വിവരിച്ചിരുന്നവർ പകുതി വേറെയും പട്ടവെടിയെന്നും മറ്റവടിയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു വായനകാരായ ഞങ്ങൾക്കു ഇതിന്റെ സൂക്ഷ്മം അറിയുന്നതിനായി ആ ഇടവകയിലുള്ള പലരോടും ചോദിച്ചതിൽ അതു വാസ്തവമെന്നു പലരും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു തന്നെയുമല്ല ആ വീട്ടുകാരുടെ സമീപസമന്മാരോടു ചോദിച്ചതിലും അതു സത്യമാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്താ തെളിവു പോരെന്നുണ്ടോ. വാസ്തവം അറിയാതെ മറ്റവടിയെഴുതിയതിനു (മറ്റവടികാരൻ) ഒട്ടും വ്യസനിക്കേണ്ട. മേലാൽ വരാതെ ഇരിപ്പാൻ സൂക്ഷിക്കണം.

എന്നു ആരായാലും ഒന്നുമില്ലല്ലോ.

ഒരു പ്രസംഗം

“നീ നിന്റെ സ്രഷ്ടാവിനെ നിന്റെ ബാല്യദിവസങ്ങളിൽ ഓർത്തുകൊൾക” (പ്രസംഗം ൧൨, ൧). സർവ്വലോകനിയന്താവായി കരുണാവാരിധിയായിരിക്കുന്ന ദൈവാ നമ്മെ സൃഷ്ടിച്ചു നമ്മെ നിന്മകളെ വിഭവചിത്രവിത്തു പ്രവൃത്തിപ്പുറങ്ങളെ സ്വാതന്ത്ര്യം നമുക്കു നല്കിട്ടുണ്ടെങ്കിലും നാം ദൈവത്തിനു നമ്മിൽ സന്തോഷം ജനിപ്പിക്കത്തക്ക നന്മ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യാതെ അധികമധികം നിന്മയിലേക്കു ചെന്നുചോദിക്കുന്നു. “എന്നാൽ സമയാ നമുക്കുള്ള നല്ല ദൈവത്തിനുള്ളതത്രെ” മത്താ, ൨൨-൨൧. എന്നതു ആദ്യ ദമാകി നാം വല്ലതും പ്രവൃത്തിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു ആരാഞ്ഞുനോക്കേണ്ടതു നമ്മുടെ കർത്തവ്യകർമ്മമാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ നോക്കുന്നപക്ഷം നമ്മുടെ ബാല്യദശയെ നാം ദൈവത്തിന്നു കൊടുക്കേണ്ടതു നമ്മുടെ ചുമതലയാണെന്നു ആ ദശയെ അനുവശ്യമായ വിധത്തിൽ ചിലവഴിച്ചു ദൈവത്തിന്നു കോപം വരുത്തരുതെന്നു നിലയിൽ ആകിത്തീർക്കരുതെന്നു നമുക്കു സൂക്തമായി കാണാവുന്നതാണ്. നമ്മെ അരോഹഭയഗാത്രവാന്മാരാക്കി നല്ല മനോരൂപിയോടും ഉല്ലാസത്തോടും നടത്തുന്നതു നമ്മുടെ പ്രിയ സ്രഷ്ടാവാകുന്നു എന്നു മനസ്സിൽ എപ്പോഴും വിചാരിച്ചു നാം നന്ദിയുള്ളവരായി ഇരിക്കുന്നതു കൂടാതെ ദൈവത്തിന്നിഷ്ടമുള്ള പ്രവൃത്തികളെ ചെയ്യുന്നതിന്നു സന്നദ്ധന്മാരായിരിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു. നമ്മുടെ ബാല്യം,

യെരവനം, വാല്യം ഈ ദശകളെല്ലാം ദൈവതിരുവനാമകെ ഇരിക്കുന്നു എന്നു സങ്കീ. ൩൧, ൧൫-ൽ നിന്നും വെളിവായിരിക്കെ നമ്മുടെ ബാല്യയെരവനദശകളെ പൂർണ്ണനിരൂപണകളിലും അനവശ്യസംസാരങ്ങളിലും എന്നവേണ്ടി സകല ദുഷ്ടാഗ്തികളിലും ചിലവഴിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കുന്നതു ദൈവത്തിന്നു ഇഷ്ടപ്രകാരമായിരിക്കുന്നു. സുഗന്ധപുഷ്പനാമനായും പൂണ്ണ ൧൩൦൦ എന്നു പോലെ കാണിയും തേജസ്സുള്ള നമ്മുടെ ബാല്യയെരവനപ്രായങ്ങളെ നിത്യശുദ്ധമായ പിശാചിന്നു കൊടുക്കുന്നതിനേക്കാൾ വലിയ പാപം മറ്റുണ്ടോ? എന്റെ ബാല്യയെരവന ദശകൾ എല്ലാം കഴിഞ്ഞു എന്റെ വാല്യകാലവും ദൈവത്തിന്നു കൊടുത്തേക്കാം എന്നു നാം ഓരോരുത്തരും വിചാരിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ മധുരമേറിയ വീഞ്ഞു പിശാചിന്നും അടിമത്വം ദൈവത്തിന്നു കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതു വളരെ അനാചാരമല്ലയോ സ്വാഭാവികമായിത്തന്നെ മുഖ്യകൃത്യമായും ജാഗ്രൂഹ്യമായും ഉത്സാഹവും പ്രബലപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ബാല്യ യെരവനദശകളെ പിശാചിന്നായി കൊടുത്തു വച്ചു ഉഴലുകയും മേകാം, ൧൨- ൩൦- രോഗവും ക്ഷീണവും നിറഞ്ഞ വാല്യത്തെ നമ്മെ എപ്പോഴും കാത്തു സൂക്ഷിച്ചു രക്ഷിച്ചു പോരുന്ന ദൈവത്തിന്നും കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതു ഒരിക്കലും പരിഹരിക്കപ്പെടുവാൻ പാടില്ലാത്ത പാപമാണു. അതുകൊണ്ടു (“നിങ്ങൾ ചിന്തപ്പെട്ടതിനെയും മടന്തുള്ളതിനെയും കൊണ്ടുവന്നു. ഇതിനെ നിങ്ങളുടെ കൈകളിൽ നിന്നു ഞാൻ കൈക്കൊള്ളുമോ വഷളായുള്ളതിനെ ബലി കഴിക്കുന്നവൻ ശപിതപ്പെട്ടവൻ”) എന്നു ദൈവാ ഇസ്രായേലിനോടു പറഞ്ഞപ്രകാരം നമ്മോടും പഠയാതിരിപ്പാൻതക്കവണ്ണം നമ്മുടെ പൂണ്ണ ആത്മാവുകൊണ്ടും പൂണ്ണ ശക്തികൊണ്ടും ദൈവമായകർത്താവിനെ സ്നേഹിച്ചു അതിൽനിന്നുള്ള ഫലങ്ങളെ നമുക്കു അനുഭവിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം കൊടുക്കുന്നുഎങ്കിൽ എത്രവളരെ നന്നായിരുന്നു? കർത്താവിനായി കൊടുക്കേണ്ട സമയം തെളിയാൻ സർവ്വപ്രസരവും ഇഷ്ടാനിരൂപമായ ബാല്യ യെരവന പ്രായങ്ങളെ കർത്താവിനായി വിട്ടുകൊടുത്തു അറുപതു നിന്നു അറുപതിനും ലഭിച്ചു അതിനടുത്ത ഫലങ്ങളേയും ഹാർപ്പെടുപ്പിപ്പാൻ നാം ഓരോരുത്തരും ശ്രമിക്കണം.

പി. ജെ.

പൊൻ കുഴലുകൾ.

“പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള രണ്ടു കുഴലുകളിൽ കൂടി പൊൻനിറമായ എണ്ണയെ അവയിൽ നിന്നുതന്നെ ഒഴിക്കുന്ന ആ രണ്ടു ഒലിവുവൃക്ഷത്തിന്റെ കൊമ്പുകൾ എന്നും സഖ: ൪, ൧൨. ഈ പൊൻകുഴലുകളെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ ഏതു സമയത്തെക്കുറിച്ച് വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ആ കുഴലുകൾ കാഴ്ചയ്ക്കു മനോഹരമായിരിക്കുന്നു എന്നു തന്നെയല്ലാ ഒരു വിശ്വാസിയുടെ കാഴ്ചത്തോടു ഏറ്റവും അനുക്രമമായും വിശുദ്ധ ജീവിതത്തിനു ഒഴിച്ചുകൂടാതെത്തന്നെ ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. സത്യക്രിസ്ത്യാനികൾതന്നെ ആയിരുന്നുവുൾക്കും അനേകർക്കും ജീവിതത്തിലുള്ള വെളിച്ചം വളരെ കറവാകുന്നു; അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ വെളിച്ചമുദിച്ചു, അവർ ചെയ്യുന്ന വേലയിൽ അധിക ഫലവും ഇല്ല. വീഴ്ച കൂടാതെ അവരെ രക്ഷിപ്പാൻ നമ്മുടെ രക്ഷിതാവു ശക്തിയുള്ളവൻ എന്നിരുന്നുവുൾക്കും പിന്നെയും പിന്നെയും തെറ്റുകയും പാപത്തിൽ വീഴുകയും ചെയ്യുന്നു. വീണ്ടുതിന്റെ ശേഷം തങ്ങളുടെ ബലഹീനതയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു പ്രലപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇന്നിയും അനേകർ ശക്തി പ്രാപിച്ചു കുറെകാലം ഓടിയതിന്റെ ശേഷം ഗലാ: ൫, ൭. പിന്നീടു ഭക്തി കുറഞ്ഞു, മനസ്സു തളന്ന്, പിന്മാറിപ്പോകുന്നു. ഈ വിധത്തിലുള്ള വീഴ്ചകൾക്കു വല്ല പരിഹാരവും ഉണ്ടോ? ഉണ്ടു. ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ദൃഷ്ടാന്തത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചാൽ ആ പരിഹാരം ശരിയായി മനസ്സിലാക്കും. സഖറിയാ ദീപദർശിയുടെ സൃഷ്ടി മുമ്പായി കാഴ്ചയിൽ അഞ്ചു കാഴ്ചകൾ ഏറ്റവും വിശേഷമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ൧. പൊൻവിളക്കു, സഖറിയാ ദീപദർശിയുടെ നിദ്രാമയകം നിങ്ങളുമാർക്കു ദൈവദൂതനാൽ ഉണർത്തപ്പെട്ടപ്പോൾ ഇതാ മുഴുവനും പൊന്നിനാൽ ഉണ്ടാകപ്പെട്ട കവരവിളക്കിനെ കണ്ടു എന്നു പറയുന്നു. ൨ാം വാക്യം വിളക്കിന്റെ പ്രയോജനവും ഉപയോഗവും എല്ലാവർക്കും അറിയാമല്ലോ. അന്ധകാരത്തെ നീക്കുകയും വെളിച്ചത്തെ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു വിളക്കിന്റെ ഉപയോഗം. വെളിച്ചം കൊടുക്കാത്ത വിളക്കു പ്രയോജനമില്ലാത്തതാണ്. ഈ വിളക്കു ദൈവത്തിന്റെ സഭയോടു സദൃശമാകുന്നു: അതായതു വിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തോടു ഉപമിക്കാം. വെളി; ൧, ൨൦. യോഹ; ൫, ൩൫. “നിങ്ങൾ ഭൂലോകത്തിനു വെളിച്ചമാകുന്നു” മത്താ: ൫, ൧൪. എന്നു നമ്മുടെ കർത്താവായിരിക്കുന്ന യേശുക്രിസ്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. “ലോകത്തിൽ നിങ്ങൾ വെളിച്ചങ്ങൾപോലെ ശോഭിക്കുന്നു” എന്നു പൗലോസ അപ്പോസ്തോലനും പിചിഫ്യാ ലേഖനത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഫിലി: ൨, ൧൪. ഈ വിളക്കു മുഴുവനും പൊന്നുകൊണ്ടു ഉണ്ടാകപ്പെട്ടതാണ്. എന്നു പറഞ്ഞാൽ കർത്താവിന്റെ കൈവേല എന്നർത്ഥമാകുന്നു. ഹാ! വായനക്കാരാ! “നാം അവന്റെ കൈപ്പണിയായി സൽപ്രവൃത്തികായി ക്രിസ്തുയേശുവിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവരാകുന്നു”. ഏഫേ: ൨, ൧൦. ഈ കാഴ്ചകൾ ജ്ഞാനം ഇരിക്കുമ്പോൾ ഈ ദർശനം ദീപദർശിക്കു കണ്ടതിന്റെ ഉദ്ദേശം എന്നാണെന്നു പ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്നു. അടിമയിൽ നിന്നു സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചവരായ യഹൂദന്മാർ അകാലത്തിൽ വെളിച്ചങ്ങൾപോലെ ശോഭിക്കാതെ മാനുഷിക ഭയവും ലോകവിചാരവും ഉള്ളവരായി ദേവാലയ പണി മുടക്കി പ്രയോജനമില്ലാത്ത വേലകാരെന്നപോലെ ആയിത്തീർന്നു. പുറജാതികളുടെ ഇടയിൽ ഉത്തമസാക്ഷികളായി ശോഭിക്കേണ്ടവർ ആ വിധത്തിൽ ശോഭിക്കാതെയും കർത്താവിന്റെ വേല ചെയ്യാതെയും നിവിചാരികളായിത്തീർന്നു. ആ സമയത്തിൽ “ഏഴുനീറ്റു ശോഭിക്കു” എന്നു പറയുന്നപ്രകാരം ഏശാ: ൬൦, ൧; കർത്താവു ഈ കവരവിളക്കിന്റെ ദർശനത്തെ കാണിച്ചു അവരെ ഉണർത്തി എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു. ഞം പൊൻവിളക്കിനെക്കുറിച്ച് വിചാരിപ്പിൻ! ആ വിളക്കു നാം ഓരോത്തരമാകുന്നു. പാപാന്ധകാരംകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ ലോകത്തിൽ ദീപങ്ങൾപോലെ വെളിച്ചം കൊടുക്കുന്നതിനായി നമ്മെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ ഉദ്ദേശം നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ കുറിച്ചുണ്ടെങ്കിൽ നമ്മെ നാം തന്നത്താൻ പരിശോധിക്കേണ്ടതു ഏറ്റവും ആവശ്യമാകുന്നു. നിങ്ങൾ എറിഞ്ഞു പ്രകാശിക്കുന്നുവോ? സ്വല്പ വെളിച്ചംപോലും കൊടുക്കാതെ ജീവിക്കുന്നുവോ? വിളക്കു എന്നുള്ള നാമം നിങ്ങൾക്കു ചേർച്ചയുള്ളതൊ,

ചേർച്ചയില്ലാത്തതൊ? “പുറജാതിക്കാർ നിന്റെ വെളിച്ചത്തിലേക്കും രാജാക്കന്മാർ നിന്റെ ഉദയത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിലേക്കും വരും” എന്നു ഏഴുതെളിയിൽ നൽകിയതും ഏഴാം നമ്പർ; ൩. നിങ്ങളുടെ ഉപദേശങ്ങളാലോ, ശാസനകളാലോ പുറജാതിക്കാർ ആരെങ്കിലും രക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ? വിളക്കുകൊണ്ടു പ്രകാശം കൊടുക്കുകയല്ലാതെ യാതൊരു പ്രയോജനവും ഇല്ലാ വെളിച്ചം കൊടുക്കാത്ത വിളക്കു അശേഷം പ്രയോജനമില്ലാത്തതാകുന്നു. അയ്യോ! അനേകം ക്രിസ്ത്യാനികളെ വെളിച്ചം വിളക്കുതന്നെ പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു അവരിൽ വെളിച്ചവും ഇല്ല. അപ്രകാരമുള്ള നിലവിളക്കിനെ അതിന്റെ സമാനത്തുനിന്നു നീക്കികളയുമെന്നു നമ്മുടെ കർത്താവു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വെളി: ൨, ൫. അതിനാൽ സമാനത്തുതന്നെ ഇരിക്കുന്നതിന്നു ശ്രമിച്ചുകൊൾവിൻ.

൨. പൂർണ്ണവെളിച്ചം നൽകിയാ പ്രവാചകൻ കണ്ട വിളക്കുതന്റെ “ഏഴു വിളക്കുകൾ” ഉണ്ടായിരുന്നു. ൨ാം വാക്യം തിരുവെഴുത്തുകളിൽ ഏഴു എന്നുള്ള സംഖ്യ പരിപൂർണ്ണതയെ കാണിക്കുന്നതാണ്. ആകയാൽ ഈ വിളക്കിന്റെ ഏഴു കവരങ്ങൾ പൂർണ്ണപ്രകാശത്തെ കാണിക്കുന്നതാകുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാനദീപങ്ങൾ മങ്ങി ഹരിയാതെ പൂർണ്ണപ്രകാശം കൊടുക്കേണ്ടവരാണെന്നു ഇതിനാൽ അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ. പുറ: ൨ ൫, ൩ ൭; വെളി: ൧; ൧൨. യോഹന്നാൻസ്താപകൻ “ഹരിഞ്ഞു പ്രകാശിക്കുന്ന വിളക്കായിരുന്നു” യോഹ: ൫, ൩ ൫. അവന്റെ ജ്ഞാനപ്രകാശം യഹൂദിയന്നോടു മുഴുവനും പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മത്താ: ൩, ൫-൬. അതു മാത്രവും അല്ല, ദൂരദേശങ്ങളിലും പ്രസിദ്ധമായിരുന്നു നട്ട: ൧൮, ൨൩; ൧൯-൩. യോഹന്നാൻ സ്താപകനെക്കുറിച്ച് ഏഴു വിളക്കുകളുള്ള കവരവിളക്കെന്നു പറയുന്നതിന്നു എന്താണു ആദേശവും എന്നാലും അവനുണ്ടായിരുന്ന പുകഴ്ത്തുകയും നമുക്കു ലഭിക്കുന്ന പുകഴ്ത്തുകയും ഏതു അധികമാകുന്നു. മത്താ: ൧൧, ൧൧. ആകയാൽ യോഹന്നാനേക്കാൾ ജപലിച്ചു പ്രകാശിക്കുന്നവരായി ജീവിപ്പാൻ നമുക്കു കഴിയുന്നതാകുന്നു. രക്ഷിതാവിനെ വിശ്വസിക്കുന്നവരായനാം! നാം മങ്ങി ഹരിയുന്നതു ദൈവരീതിവിളത്തിന്നു അശേഷം വിരോധമാകുന്നു. “അവൻ പിനയമുളളവക്കു അധികം കൃപയേ നൽകുന്നു” യോഹോ, ൪, ൫. ആ പരിപൂർണ്ണ കൃപയെ വിശ്വാസത്താൽ പ്രാപിച്ചു പ്രാപ്തത്തിയാൽ പ്രകാശിപ്പിച്ചു ജീവിക്ക. നമ്മുടെ കൃപയുള്ള നാമൻ തന്റെ ഭൂതന്മാരിൽ കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന പൂർണ്ണ വെളിച്ചം ഏതുത്തോളം ഉണ്ടെന്നു ചോദിച്ചാൽ നമ്മിൽ ഒട്ടും അന്ധകാരമില്ലാതെ മുഴുവനും വെളിച്ചം ആയിരിക്കണം എന്നത്രെ. സത്യവിശ്വാസിയുടെ ശരീരത്തിലോ, ജീവിതത്തിലോ ഹൃദയത്തിലോ, നപല്ലമെങ്കിലും പാപയിരൾ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ പാടില്ല. അവന്റെ നിരൂപണകളോ, സംസാരങ്ങളോ, പ്രാപ്തങ്ങളോ മുഴുവനും വെളിച്ചമായിരിക്കണം. ശരീരത്തിന്റെയൊ, ഹൃദയത്തിന്റെയൊ ഒരു കോണിലെങ്കിലും ഒട്ടും അന്ധകാരമിരുന്നിട്ടാവശ്യമില്ല. അവന്റെ മനസ്സും, സംസാരവും, ദേഹവുമെല്ലാം പൂർണ്ണവെളിച്ചമായി ശോഭിക്കണം ഈ വചനത്തെ സ്നാനിപ്പിൻ. “മുഴുവനും വെളിച്ചം” എന്നുള്ളതുതന്നെ. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിലെ വിചാരങ്ങൾ സകലവും ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ വെളിച്ചമായി തോന്നുന്നവോ? നിങ്ങളുടെ വായിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന വചനങ്ങൾ നന്മയും സത്യവും ആയിരുന്നു എന്നും മുഴുവനും വെളിച്ചമായിരുന്നു എന്നും ധൈര്യത്തോടെ പറയാൻ കഴിയുമോ? നിങ്ങളുടെ നടപ്പ്, പ്രാപ്തങ്ങളിൽ സകലവും പ്രകാശിക്കുന്നുവോ? അയ്യോ ഏതെല്ലാം ഭാഗങ്ങൾ ഇപ്പോഴും അന്ധകാരംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പൂർണ്ണപ്രകാശം എവിടെ? ഈ ഏഴു വിളക്കുകളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ കുറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഉണർന്നു ലജ്ജിപ്പാൻ ആവശ്യം തോന്നിപ്പോയോ? എന്നാലും കാരണവാനായ കർത്താവു അവകളെ കാണിക്കുന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ മനസ്സ് തളർന്നുപോകാതെയും അവിശ്വാസം ഉണ്ടാകാതെയും അവന്റെ അരുളിച്ചൊത്ത കൃപയെക്കുറിച്ച് വിചാരിച്ചു ധൈര്യപ്പെട്ടിരിപ്പിൻ! നാം മങ്ങി ഹരിയാതെയും അതു വെളിച്ചം കൊടുക്കാതെയും ഏല്ലാ സന്ദർഭത്തിലും പൂർണ്ണവെളിച്ചം കൊടുക്കണം എന്നത്രെ അവന്റെ ഇഷ്ടം. അതിനായി അവൻ വഴിയും ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു.

(തുടരും).

പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹം.

അവൻ തന്റെ പുത്രനെ തരുവാൻതക്കവണ്ണം ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു. (യോഹ: ൩, ൧൬). അന്നാദിയായി ദൈവത്തിന്റെ അളവറ്റ സ്നേഹം മനുഷ്യപുത്രമാരോടുകൂടെ ആയിരുന്നു. (സുഭാ: ൧൧- ൩൧). എന്നതു വേദത്തിന്റെ പരമ സത്യമാണല്ലോ. നമ്മുടെ ആദ്യമാതാപിതാക്കന്മാരായ ആദാം ഹവ്വ എന്നിവരെ താൻ സന്തോഷങ്ങളുടെ പുകാവായ പറ്റുദൈവമായിൽ പാപ്പിച്ചു. (ഉല്പ: ൧, ൨൭). അവന്റെ യാതൊരു അച്ഛൻകൂടാതെ ആയിരുന്നു കഴിച്ചുകൂട്ടിയതു. സകല സൃഷ്ടികളും അവരുടെ ആജ്ഞയിൻ കീഴായിരുന്നു. (ഉല്പ: ൧- ൨൧). താൻ അവർക്കു ആദ്യകല്പനയായി (ഉല്പ: ൨, ൧൭). കൊടുത്തിട്ടുള്ളതിനെ ലംഘിച്ചപ്പോൾ (ഉല്പ: ൩; ൩). തന്റെ ദീനിയുടെ ശ്രേഷ്ഠ അവരുടെ മേൽ ജപലിക്കാതെ അവരെ താൻ ഏദൻതോടത്തിൽ റിന്നു ആടി പുറത്താക്കി. (ഉല്പ: ൩, ൨൪). തന്റെ ഓമനയേറിയ പുത്രന്റെമേൽ മാത്രം ഈ കോപാഗ്നി പ്രീതിവിംചിച്ചതു.

ഈ അവസരത്തിൽ വച്ചായിരുന്നുവല്ലോ പിതാവായ ദൈവത്തെ മനുഷ്യവർഗ്ഗം ആദ്യം കോപിപ്പിച്ചതു. ഈ കോപാഗ്നി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വെച്ചു ജപലിക്കാതെ എത്ര സാഹസ്യവെങ്കിലും കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷമാണു തന്റെ പുത്രന്റെമേൽ യാതൊരു കരുണയും കൂടാതെ വെച്ചിട്ടുള്ളതു. തന്റെ വചനത്തിന്നു ഒരു പ്രകാരത്തിലും മാറ്റമില്ല. പാപം ചെയ്യുന്ന ആത്മാവൊ അതു മറികളഞ്ഞെന്നാണു വേദത്തിന്റെ സിദ്ധാന്തം. ആദാമിൻ സന്താനം ഈ ഭയങ്കര പാപാവസ്ഥയിൽ ഇരിക്കുന്നതിനെ പിതാവായ ദൈവം തുടർന്നു പാർത്തു പശ്ചാത്തപിച്ചു യാതൊരുത്തരുടെയും അപേക്ഷകൂടാതെ തന്റെ ദയ താനെ റിബ്ബന്ധിച്ചു ഈ പുത്രനാകുന്ന യേശുക്രിസ്തുവിനെ നീമലോക്തേയസ്തു അവതാരത്തിനായി അയച്ചു. ആദാമിൻ സന്താനമാകുന്ന നാം പാപത്തിന്നും ശാപത്തിന്നും മരണത്തിന്നും പാത്രീഭവിച്ചപ്പോൾ നമ്മെ ഉദ്ധാരണം ചെയ്യുന്നതിന്നു പുത്രൻ മാത്രം ഉണ്ടായി. നമ്മുടെ വീഴ്ച താഴ്ചയെ പിതാവായ ദൈവം കണ്ടു അവരെ താൻ ഓർത്തു. സങ്കീ: ൧൩൬, ൨൩. ആകാശം താനെ താഴ്ത്തി സങ്കീ: ൧൧൧, ൯. തന്റെ പുത്രന്റെ അവതാരം ഏതു വിസ്മയ നീയംതന്നെ. ആകാശംതന്നെ തന്റെ കാഴ്ചയ്ക്കു മറിയുകൊത്തവനും സ്വർഗ്ഗീകനെന്നു വൃഞ്ചൾ ഒന്നാകെ തന്നിന്നു അളവില്ലാതെ സൂതി പാടുന്നവനും (ഏശാ: ൬, ൩.) ശുശ്രൂഷിക്കപ്പെടുന്നവനും രാജാരിരാജാവും കർമ്മാദി കർമ്മവും ആയിരിക്കുന്നവൻ ഈ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെപ്പ്രതി പുല്ലു തന്നിന്നു രാജകൊന്മാരാക്കമാൻ (യൂക്കോ ൨, ൭). തന്റെ അതിരറ്റ കൃപ രന്നെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു.

ആകാശം, ഭൂമി, പാതാളം എന്നിവകളെ പിടിച്ചിരിക്കുന്നവൻ ഭൂലോകവാസത്തിങ്കൽ തന്റെ തിരുതല മാച്ചിപ്പാൻ സമലമില്ലെന്നു പ്രസംഗിപ്പാൻ തക്ക വേദനയിൽ എത്തിയതു എത്ര ശോചനീയം. ദൂതഗണങ്ങളുടെ സൂതികളിൽ ഇമ്പപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവൻ ദോഷപടയാളികളുടെ പരിഹാസത്തിന്നും ആക്ഷേപത്തിന്നും പാത്രീഭവിച്ചു. സകല രാജാക്കന്മാരെയും കീരീടന്മാരണ ചെയ്യുന്നവൻ ചുങ്കക്കാരുടെയും പാപികളുടെയും അരുമയേറിയ സ്നേഹിതനായിരിന്നും. സകല ചരാചരങ്ങളുടേയും ജീവനെ തിരുക്കരങ്ങളിൽ പിടിച്ചുവെന്ന് യഹൂദസേവകരുടേക്കീഴ്പ്പെട്ടു. യഹൂദരാജാ- വാഴുക! വാഴുക! എന്ന മേലെഴുത്തു പതികപ്പെട്ടവൻ, (മ. ൨൭- ൨൯). ശവകല്ലറയിൽ മൂന്നു ദിവസം അഴുകിയ ലാസരിനെ തന്റെ പിളിയാൽ ശവായണനത്തോടുകൂടി പുറത്തു വരുത്തിയവൻ (യോഹ: ൧൧, ൪൪). മൺമയന്മാരാൽ കധിൾക്കു അടിക്കൊണ്ടു ക്ഷമയോടുകൂടി റിന്നവൻ, (മത്തായി: ൨൭- ൩൦.) കുരുന്മാരെയും, മുക്കന്മാരെയും മറ്റു പലവിധ രോഗപീഡിതന്മാരെയും വചനശേഷിയാൽ സൗഖ്യമാക്കിയവൻ, ദോഷ പടയാളികളുടെയും, യഹൂദ സേവകന്മാരുടെയും വചനത്തിന്നു അനുസരിച്ചു റിന്നവൻ, സകലർക്കും അവരവരുടെ ശക്തിക്കു തക്കവണ്ണം പുരയിടങ്ങളും, മാളികകളും, മണിമടകളും ഭാനം ചെയ്യുന്നവൻ, യഹൂദന്മാരുടെ കൈകളിലേക്കു ഏല്പിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി തന്റെ പിതാവിനോടു രഹസ്യമായി പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ഹെഥനീ മനത്തോടും

തന്നിട്ടു അന്ത്യപ്രാർത്ഥന മണ്ഡപമാകിത്തീർത്തവൻ, മലപ്രസംഗത്തിൽ വെച്ചു ജനം വിശപ്പുകൊണ്ടു പരവശനായി എന്നു കണ്ടപ്പോൾ മനസ്സലിഞ്ഞു അന്ത്യ അപ്പംകൊണ്ടു അതിശയമാവണം അവരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തി പോഷിപ്പിച്ചവൻ, സകല ജീവികൾക്കും വെള്ളം കൊടുക്കുന്നവൻ, സ്വർഗ്ഗത്തിനും ഭൂമിക്കും മദ്ധ്യേ കുരിശു മരത്തിൽ കിടന്ന ദാഹം പൂണ്ടപ്പോൾ തന്റെ പിതാവിന്റെ മുൻനിശ്ചയപ്രകാരം സകല പാപങ്ങളുടെയും മടിനെ ഒന്നാകെ സന്തോഷത്തോടു കടിച്ചു വൻ, (മത്താ: ൨൧- ൪൮.) സകല ജനങ്ങളെയും ഒന്നാകെ ന്യായാസനത്തിൻ മുമ്പാകെ നിറുത്തുവാനുള്ളവൻ, തന്റെ സൃഷ്ടിയായ പീലാത്തന്റെ മുമ്പാകെ തല കുനിച്ചുനിന്നവൻ, ഈ അവസരമുള്ള വിചാരിച്ചാൽ ഏതു മനുഷ്യവ്യഭയത്തെയാണു വേദനപ്പെടുത്താത്തതു. മനുഷ്യവർഗ്ഗം അവനോടു ദയഹീനമായി പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിനെ സ്വർഗ്ഗഭൂതരുടെ കണ്ണുകൾ കാണുന്നു അവർ ഭയപ്പെടുന്ന സൃഷ്ടികൾ ഇവനോടു ഇവണ്ണം പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിനെ കണ്ടു അവർ വിറയ്ക്കുന്നു, അവർ എത്രയൊ ഭയത്തോടു വിറയലോടും കൂടിയാണു പെരുമാറുന്നത്. ഇപ്പോൾ മൺമയന്മാരാണ് പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിനെ കണ്ടാൽ അവർക്കു സഹിപ്പാൻ ഏങ്ങിനെ കഴിയും. പിതാവായ ദൈവം അവരെ പ്രത്യേക വശതിയിൻകീഴു നിറുത്തിയില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ആ ഭൂതഗണങ്ങൾ നിശ്ചയമായും സ്വർഗ്ഗം കീറി ഭൂമിയിലേക്കു ചാടിവന്നു മനുഷ്യരെ അഗ്നികൊണ്ടു ദഹിപ്പിക്കുമായിരുന്നു.

ഇതന്വാനിയും ചുറ്റികയും അവന്റെ കൈകാലുകളെ രുചിച്ചുനോക്കി അവൻ ആ വേദനയെ ഒന്നാകെ ക്ഷമയോടുകൂടി സഹിച്ചു. പിതാവിന്റെ മുൻ തീർപ്പിനായി കീഴ്പട്ടു എന്നല്ലാതെ വേറെയൊന്നുമല്ല. ഹെ! വാപികളെ അവൻ കുരിശു മരത്തിൽ പതിഞ്ഞതും കല്ലറയിൽ കിടന്നതും നമ്മെ പ്രതി അല്പയൊ ഇതൊക്കെ സഹിച്ചതു അതായതു തന്റെ പുത്രനെ തരുവാൻതക്കവണ്ണം ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു എന്നു നമ്മുടെ പ്രസംഗവാക്യം നമ്മെ പ്രബോധപ്പെടുത്തുന്ന പ്രകാരം നാം ഇപ്പോൾ അതിനെ ഉറ്റു ചിന്തിക്കാം. രാജദ്രോഹികളായ കുറ്റക്കാരുടെമേൽ ആദിരാപണം ചെയ്യുവാനുള്ള ശിക്ഷ പരിഷ്കാരം എന്ന കണക്കെ യല്ലാ വാസനമവത്തിൽ തന്റെ ഏകപുത്രന്റെമേൽ ചുമത്തി അതിനാൽ മനുഷ്യമകൾ ഒന്നാകെ രക്ഷികപ്പെട്ടു എന്നല്ലയൊ നാം കേൾക്കുന്നത്. പിതാവായ ദൈവം ആരെ അധികം സ്നേഹിച്ചുയെന്നു ഇപ്പോൾ ആരാണു നോക്കുവീൻ. തന്റെ തിരുമരണബലിയാൽ ലോകത്തിലേക്കു നല്കിത്തന്നിട്ടുള്ള വില വെപ്പാൻ പാടില്ലാത്ത ആ രക്ഷ നാം ജനി ഉദാസീനമാകികളയരുതെ. പരീക്ഷാദിവസം എന്നപോലെ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ കഠിനപ്പെടുത്താതെയിരിപ്പീൻ. നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കായി നടന്ന ഈ ഭയങ്കര സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് നാം പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ട സമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു. ഈ വലിയ നോമ്പിന്റെ കാലം അതിലേക്കായി ഓരോരുത്തൻ ആദായപ്പെടുത്താൻ നോക്കേണ്ടതാണ്. ഇതാ രക്ഷയുടെ നാൾ.

നമ്മുടെ ദൈവം കരുണാസനത്തിന്മേൽ ഇരിക്കുന്ന ഈ കരുണാധാരത്തിൽ നമ്മുടെ രക്ഷയെ തേടുവീൻ. മുട്ടുവീൻ ഞാൻ തുറന്നതരാം എന്നു വാദത്തം ചെയ്തിരിക്കുന്നവൻ വിശ്വസ്തൻ. ജനി കൃപാസനത്തിൽനിന്നു ന്യായാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന ഒരു ദിവസം ഉണ്ടു അപ്പോൾ ദയയില്ലാ, സ്നേഹമില്ലാ, കരുണയില്ലാ, മനസ്സലിപ്പില്ലാ ആ ദിവസം ക്രോധത്തിന്റെയും പകയുടെയും ദിവസം ഹാ! ഭയങ്കര ദിവസം. (മലാഖി. ൪- ൫.) എന്നാൽ മനുഷ്യവർഗ്ഗം വെള്ളം എന്നപോലെ പാപത്തെ കുടിക്കുന്നു. (യോബ്. ൩൪- ൭.) ഇപ്പോൾ കരുണയുടെ നാൾ ആകുന്നുയെന്നു നാം കെട്ടില്ലയൊ. ദൈവം മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന ആ ക്രമങ്ങളെ കണ്ടു സഹിച്ചുകൂടാതെ കോപപ്പെടുമ്പോൾ നമ്മുടെ പരമപിതാവായ അരുമയേറിയ ദൈവപുത്രൻ ഓരോ തിരുമുറിവുകളെ ഓരോന്നായി പിതാവായ ദൈവത്തിന്നു കാഴ്ച വെക്കുന്നു. അവൻ ദൈവത്തോടു പിതാവേ! ക്ഷമിക്കണമേ! അവൻ (മനുഷ്യവർഗ്ഗം) അനുതപിച്ചുവരും കാര ദിവസംകൂടെ ക്ഷമിക്കണമേ! ഞാൻ നിന്റെ പുത്രനല്ലയോ? അവൻ എന്നോടു ചെയ്തിരിക്കുന്നതിനെ നീ കാണുന്നവല്ലോ എന്നുള്ള ഏക പ്രാർത്ഥനയാൽ ആകുന്നു ഇപ്പോൾ നാം ഇരിക്കുന്നത്. വാത്സല്യ പുത്രന്റെ പ്രാർത്ഥനയെ പിതാവായ ദൈവം അംഗീകരിച്ചു

തന്റെ ദീപ്തമകൊണ്ടു നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കു തകവണ്ണം നമ്മോടു വെരുമാറാതെ ജരിക്കുന്നതാണു എന്നു ഓക്. നമുക്കു ജഡത്തിലും ആത്മാവിലും ഉപവസിക്കാം. ചാക്കുശീലയിലും വെണ്ണിരിലും അനുതപിക്കാം. ഇനി ഒരാണ്ടുകൂടെ ജീവിച്ചിരുന്ന അടുത്ത വലിയ നോമ്പിനെ ആചരിപ്പാൻ നമുക്കു അവസരം കിട്ടുമെന്നു ആർക്കും നിശ്ചയമില്ല. നമുക്കു കിട്ടിയിരിക്കുന്ന ഈ അവസരം നഷ്ടമാകരുതു.

പി. ഐ. ഇ.

രണ്ടാം

കഷ്ട! കഷ്ട! മഹാ കഷ്ട! സേർ എന്നോടു പരിഭവിച്ചിരിക്കയാണല്ലോ. കൊള്ളാം നല്ല കാര്യമാണതു. എന്തിനാണപ്പോ, ഈ പത്രാധിപർ സേർ ഈയുള്ളവനോടിക്കുറന്ന പരിഭവിക്കുന്നതു. ഞാനെന്തു പിഴച്ചെന്റെ ദൈവമേ. എന്തെങ്കിലും ആകട്ടെ. എന്നിങ്കു പറയാനുള്ളതു പരിഭവിച്ചാലും ശരി, പരിഭവിക്കാതിരുന്നാലും ശരി. ഞാൻ പറയാതെ സമ്മതിക്കയില്ല. സ്വല്പം പറയാനുള്ളു. ഏസ്സു മൂളിക്കൊള്ളണം.

കേട്ടോ സേർ, ഞാൻ ഈയുടെ തിരുവനന്തപുരത്തിനു പോയിരുന്നു. അനേക നരം നൂതനകൃത്യങ്ങളെ ഞാൻ കണ്ട കൂട്ടത്തിൽ, എന്റെ നയനങ്ങൾക്കു ആശ്ചര്യസൂ ചകമായ രണ്ടാം ഞാൻ കണ്ടു. രണ്ടാം എന്നു വെച്ചാൽ എന്താണെന്നോ എന്നിയും സേർ മോദിക്കുന്നതു. പറയാം കേട്ടോള. ഞാൻ കണ്ടതു രണ്ടു സാധനമല്ല. രണ്ടു ദൃഗമല്ല. തിരുവനന്തപുരം കരകെഴുശ്ശി ശാലയിൽ ഉള്ള വിവിത വസ്തുക്കളിൽ രണ്ടാമത്തേതു. പിന്നെയൊ, സമ്പൂർണ്ണമായ ദൈവം തന്റെ സദൃശത്തിലും, സ്വരൂപത്തിലും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള രണ്ടു “നവീകരണ” സഹോദരങ്ങളെയാണു. ഇതിൽ എന്നിങ്കു ഒരു ശക. എന്താണു, “സമ്പൂർണ്ണമായ ദൈവം നവീകരണ സഹോദരങ്ങളായിട്ടാണോ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതു” എന്നു സേർ മോദിച്ചേക്കുമോ എന്നു ഈ ചോദ്യത്തിന്നനുരൂപമായ മോട്ടോ നവീകരണസഹോദരങ്ങളിലും, ഉണ്ടായേക്കുമെന്നു വിചിന്തയോ എന്നിങ്കു ഒരു ശക. എന്തു കൂതാണിതു. എന്നി ഞാൻ മേഴ പോലും ശങ്കിക്കുന്നില്ല. ധൈര്യം സമേതം പറയുന്നു. ഈ കുടുംബം ഫാ-രികളാകട്ടെ മെന്തുതാൻ പള്ളിക്കെയിസ്സു വിചാരിക്കണയായിരുന്നല്ലോ. അതിലേക്കു ഒരു നവീകരണ അച്ചുതാ രണ്ടു മൂന്നു അയ്യുന്നികളും വിചാരിക്കുവാനു കഴുത്തിൽ ഹാജരായിരുന്നു. അതു കണ്ടു ഞാനു ആ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു ഹാജരുകൊടുത്തു. പ്രസന്നം എന്നു മാറ്റം പറഞ്ഞില്ല. അങ്ങിനെ സംശയിക്കരുതു.

പ്രസ്തുത അച്ചുതാ അയ്യുന്നികൾക്കും മനസ്സിൽ വളരെ പരിതാപമുണ്ടെന്നുള്ളതു പ്രമദദൃഷ്ടിയിൽ എന്നിങ്കു ബോദ്ധ്യം വ

ന്നു. അങ്ങനെയൊന്നു ഞാൻ ഇപ്പോൾ പറയുന്നില്ല. അന്നു സ
ന്ധ്യനമസ്കാരത്തിന്നു ഈ ഉപന്യാസനാവകുമാരായ രണ്ടെണ്ണവും
നമ്മുടെ പള്ളിയുടെ പടിഞ്ഞാറേ വാതുക്കൽ പ്രത്യക്ഷീഭവിച്ചുകാ
ർട്ടു, വിചാരഗന്ധയൊ നന്മനിറഞ്ഞമറിയം മുതലായ പ്രാർത്ഥന
മദ്ധ്യ വിസ്മയഗന്ധയൊ, മിഴുത്തു ചിത്തരായൊ, നിൽക്ക
ന്നതുകൾ. ആ സമയം ഇവർ രണ്ടുപേരും സത്യക്രിസ്താനിക
ളുടെ പ്രാർത്ഥനാ രീതി കണ്ടു. പക്ഷെ അവരുടെ വേദവിപരീത
ത്തിൽനിന്നും പിൻതിരിയുമെന്നു ഞാൻ ആശിച്ചു. എന്നാൽ അ
വയെപ്പോഴോ കേവലം നിശ്ചലങ്ങളാണല്ലോ, നമസ്കാരം കഴിയുവാ
യപ്പോൾ രണ്ടെണ്ണവും വല്ലപ്രേത പിശാചുഭൂതങ്ങളുടെ ബാധയാ
പ്രകടങ്ങൾ മുന്നോട്ടു പോകുകയോ, വേദവിപരീതഭൂതവിധ
യുടെ ശമനം ഉണ്ടാകുവാൻ ആരംഭിച്ചതുപോലെയോ എന്നൊന്നു
നാറിഞ്ഞില്ല. അവിടെ നിന്നും അന്വർത്ഥം ചെയ്തു. പിന്നെ ക
ണ്ടില്ല. കട്ടാ കണ്ടില്ല.

പ്രിയപ്പെട്ട സേർ, നമ്മുടെ ഈ ദൈവാലയത്തിൽ വന്നു
നിന്ന ഈ രണ്ടു സഹോദരന്മാരും മുമ്പു സത്യ യാക്കോബായകാ
രായിരുന്നല്ലോ. ഹിന്ദുത്വം, കഡംബകാരം ആയിരിക്കുന്ന
ഈ മാതൃ സഹോദരങ്ങളെപ്പോലെ, എത്രയൊ സഹോദരങ്ങൾ
മനഃപൂർവ്വമായിട്ടു വേദവിപരീതത്തിൽ മേന്മാനിൽക്കുന്നു.

അയ്യോ കണ്ണാ! ഇങ്ങനെ ചതി. നാം എല്ലാവരും, ഏക വി
ശ്വാസത്തിലും ഏക നടപടിയിലും ഇരിക്കുന്നതന്നു എങ്കിൽ, ഹാ!
എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട നവീകരണ സഹോദരന്മാരെ! എത്ര നന്നാ
യവന.

കത്തവെ! നിന്റെ വിശുദ്ധ സഭയിൽ വേദവിപരീതിക
ൾ പണ്ടും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടല്ലോ. ചിലവരും വേദവിപരീതികളുടെ
പ്രധാനം നിന്റെ വിശുദ്ധസഭയിൽ പണ്ടും ഇപ്പോഴും അന്നേ
കാ സ്മരകൾ ഉണ്ടായിരിക്കാണ്ടിരിക്കുന്നു. കത്തവെ! നിന്റെ
മകൾ വേദവിപരീതികളാകാതിരിപ്പാൻ, നിന്റെ പരിശുദ്ധ
റുഹായെ അവർക്കു കൈകേണമെ!

എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട നവീകരണ സഹോദരന്മാരെ! എനി
യെങ്കിലും വേദപുസ്തകം കണ്ണു തുറന്നു പരിശോധിച്ചു ഒന്നു
പ്രൊഖ്യാനിക്കണം. വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരുടെ ചരിത്രങ്ങളെ നോ
ക്കുക. “സഹോദരന്റെ കടിയേറ്റൽ മുതലായ” എന്നു അവർ വേ
ദവിപരീതികളെ വിളിക്കുന്നു.

എന്നു ഞാനറുന്നു.

വിശ്വാസം.

വേദപുസ്തകത്തിലും വി: സഭയിലും സമാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പല ദിവ്യ സത്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും ഗൌരവത്തോടെ പല ഭേദഗതികളോടും അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളോടും കൂടിയ വിശദീകരണങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു കാലത്തു വിശ്വാസം എന്നതു മികവാറും നാമാവശേഷം എന്ന സമീതിയിൽ ആണു ഇരിക്കുന്നതു എന്നു ദിനചർച്ചകളെ ഓരോരത്തരം ജീവിതത്തിൽനിന്നും സംസാരത്തിൽ നിന്നും ഏകദേശം വെളിപ്പെടുന്നുണ്ടു. ക്രിസ്തുവിന്റെ പരമതന്റെ പ്രാധാന്യവും രക്ഷയുടെ അടിസ്ഥാനവും വിശ്വാസവിഷയത്തിൽ സമാപിതമായിരിക്കുന്നു എന്നും അതിനാൽ വിശ്വാസത്തിൽ അസമീരനതയും മിന്നതയും വെളിപ്പെടുന്നതും വിശ്വാസത്തെ മൂലധാരം ചെയ്യുന്നതും അന്വിതത്വം രക്ഷയെ ഇല്ലാത്തതും ചെയ്യുന്നതെന്നുള്ളതുമാകുന്നു ശത്രുവിന്റെ പ്രധാന ഉദ്ദേശം. ആകയാൽ ഇന്നത്തെ വിഷയം വിശ്വാസത്തെ സംബന്ധിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്നതായാൽ വളരെ പ്രയോജനമായിരിക്കുമെന്നും ആയതു ഈ അവസരത്തിൽ അനുചിതമായിരിക്കുമെന്നും വിശ്വസിച്ചു പ്രസ്തുതവിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു അല്പമായി വിവരിക്കാമെന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

൧. സാധാരണ വിശ്വാസം. ആയതു തമ്മിൽ തമ്മിലുള്ളതും സംഗതിവശാൽ ചെറുതായിട്ടുള്ളതുമായ വിശ്വാസം ആകുന്നു. ആയതു സാക്ഷാൽ വിധിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്.

൨. അസാധാരണ വിശ്വാസം. ആയതു കേവലം ലോകകാർ നിരസിക്കുന്നതും ദൈവീകമായ വിശ്വാസം ആകുന്നു. ജീവത്തിൽ ചാമത്തേതിന്റെ സംബന്ധിച്ചു കേവലം അനുഭവത്തിലും പരിചയത്തിലും ഇരിക്കുന്നതാകകൊണ്ടു ആലോചനാ വിസ്മയങ്ങളെ മെന്തു വിചാരിക്കുന്നില്ലാ. അതിനാൽ രണ്ടാമത്തെ ഭാഗത്തിലേക്കു കടക്കാം. നാട്ടു-൧൬. ൩൧. കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്ക. എന്നാൽ നീയും നിന്റെ കുടുംബവും രക്ഷിക്കപ്പെടും. ഈ വാക്യത്തിൽനിന്നു രണ്ടു പ്രത്യേക സംഗതികൾ തെളിയുന്നു. ൧. വിശ്വാസം. ൨. രക്ഷ. ചാമത്തേതു ക്രിസ്തു യേശുവിലുള്ള വിശ്വാസം. ചാമത്തേതു ആ വിശ്വാസത്താൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഫലം. ആയതു രക്ഷ. ഈ വാക്യം പൌലൂസിനേയും ഗലാതിയനെയും കാരാഗൃഹത്തിൽ ആകിയിരിക്കുമ്പോൾ അവിടെയുണ്ടായ സംഭവങ്ങളാൽ ഇവരുടെ വിശ്വാസത്തിൽ കാരാഗൃഹവാസികളായ മനുഷ്യന്റെ വികാരത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കപ്പെട്ടേണ്ടുന്നതിന്നു ഞാൻ എന്തു ചെയ്യണമെന്നുള്ള ഹൃദയപൂർവ്വമായ പ്രാർത്ഥനയെ കൊടുത്ത മറുപടി ആകുന്നു. ഈ സംഗതികൾ രണ്ടും പരസ്പരബാധ്യത കൂടാതെയോ അന്യോന്യം വേർതിട്ടാതെയോ ഉള്ള രണ്ടു പ്രത്യേക സംഗതികൾ അല്ലാ. അവ ഒന്നിന്മേൽ മറെറാന്നു ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നവയും ഒന്നിലൊരതു മറ്റൊരു പൂർണ്ണപ്പെടുവാൻ കഴിയാത്തതുമാകുന്നു. അതിനാൽ ഈ വിഷയങ്ങൾ രണ്ടും അപര്യായങ്ങൾ (തമ്മിൽ പൂർത്തിയാക്കുന്നവ) ആകുന്നു.

അതിനാൽ ആരംഭത്തുകൾ രണ്ടു പോയന്റുകൾ കൊടുത്തു ഏകിലും വിസ്മയത്തിൽ മിശ്രിതമായി (ഇടകലർന്ന) ഇരിക്കുന്നതാണ്.

൧. വിശ്വാസം എന്നു വെളാൽ എന്താകുന്നു. നമ്മുടെ കണ്ണുകൾക്കു മുമ്പാകെ പ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു വസ്തുവിനെ അറിയുന്നതു വിശ്വാസത്താൽ അല്ലാ കാഴ്ചയിൽ ആണെന്നു സമ്പന്നമാകുന്നവല്ലോ. ഒരു സംഗതിയുടെ പൂർണ്ണതത്വം അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവയും പക്ഷേ നമ്മുടെ ദൃശ്യമായിട്ടുള്ളവയുമായ സംഗതികളെ അറിയുന്നതിന്നു വിശ്വാസം പ്രയോജനപ്പെട്ടിട്ടു. അതിനാൽ വിശ്വാസം ഏതിന്നു ആവശ്യപ്പെടുന്നു. റോമാ. ൧൦. ൨൧. ൨൩. കാണപ്പെടുന്ന ആശം ആശയല്ലോ. കാണപ്പെടുന്നതിന്നു ഏതിന്നു ആശപ്പെടുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ കാത്തിരിക്കുന്നു. കാണപ്പെടുന്നതോ അനുഭവിക്കുന്നതോ ആയ സംഗതികൾ പരിചയം. സ്വയം. അല്ലെങ്കിൽ നൂകാമ അറിവ് ഈ വക വളരുന്നതൊ വിശ്വാസം ആവശ്യപ്പെട്ടല്ലോ. ഒന്നിന്മേൽ കരേ അധിഷ്ഠിതമാകാൻ നമ്മുടെ മുമ്പാകെ ഉ

ഒട്ടായാൽ ആയതു വിശ്വാസം അല്ല. അല്ലങ്കിൽ പുസ്തകം വായിച്ചുകൊണ്ടോ
 പ്രാസംഗിച്ചുകൊണ്ടോ പാട്ടുകൾ പാടിയതുകൊണ്ടോ വിശ്വാസം ആയില്ല. ഇനി
 യും ശോഭാജിയിൽ സാക്ഷി പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു ആകട്ടെ, താൻ വിശ്വാസി ആണെന്നു
 സാക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ആകട്ടെ, ആയതും വിശ്വാസം എന്നു സമാധിപ്പാൻ കഴിയു
 ന്നവയല്ല. ഓ ഇതൊന്നും വിശ്വാസം അല്ലയോ. അതെ, ഇവ വിശ്വാസം ആയില്ല.

വിശ്വാസം. എത്രയും. ൧൧. ൧. ആശിഷപ്പെടുന്നവരുടെ വസ്തുതയും കാണ
 പ്പെടാത്ത കാര്യങ്ങളുടെ മനോനിശ്ചയവും ആകുന്നു. ജപ്രകാരമുള്ള വിശ്വാസം
 കൂടാതെ സാധിക്കുകയില്ല. ന്യായം വാക്യം. വിശ്വാസംകൂടാതെ ദൈവത്തെ പ്രസാ
 ധിപ്പിപ്പാൻ കഴികയില്ല. ജ്ഞാനം ദൈവപ്രസാദം വരുത്തുന്നതായ അനുധാര
 ണ വിശ്വാസം. അല്ലങ്കിൽ ദൈവികവിശ്വാസം. ഇപ്പോൾ വിശ്വാസം എന്നു വ
 ച്ചാൽ എന്നാണെന്നു കണ്ടുവല്ലോ.

ജനിയും ആശിഷപ്പെടുന്നവ അല്ലങ്കിൽ കാണപ്പെടാത്ത കാര്യങ്ങൾ എന്നാ
 ണെന്നു അറിവേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കാണപ്പെടുന്നവയോ അനുഭവിക്കുന്നവയോ മ
 നോനിശ്ചയപ്പെടുത്തുന്നതു വിശ്വാസം അല്ലെന്നു മേൽ പറഞ്ഞ ഭാഗങ്ങളാൽ ധാ
 രാളം സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. എന്നാൽ ഏതു സംഗതികായിട്ടു നാം ആശയോക്ത കാത്തി
 രിക്കുന്നു. എത്രയും. ൧൦. ൨൨. നമ്മുടെ ആശാഖ്യസ്ഥത്തിന്റെ അനുസരണ വാക്യ
 നെ മുറ്റുകെ പിടിക്കണം. എന്നാൽ വാദത്തം ചെയ്യുവൻ വിശ്വസ്തൻ ആകുന്നു.
 ഈ വാദത്തം. എന്നാകുന്നു ആശാഖ്യസ്ഥമാണു വാദത്തം എന്നു പറയുന്നതു. ൧. തെ
 സ്സ. ൭. ൨൪. നിങ്ങളെ വിളിക്കുന്നവൻ വിശ്വസ്തൻ ആകുന്നു. അവൻ അതിനെ
 തരികയും ചെയ്യും. ആകയാൽ കാണപ്പെടാത്ത കാര്യങ്ങൾ അല്ലങ്കിൽ ആശിഷപ്പെ
 ടുന്നവ. വാദത്തം അല്ലങ്കിൽ വാദത്തത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന നിത്യരക്ഷ ആ
 കുന്നു എന്നു സ്പഷ്ടമാണു. എന്നാൽ വാദത്തം വരുവാനുള്ള ഒന്നിനെ കാണിക
 ആകുന്നു. രണ്ടാമതായി വാദത്തം ചെയ്യുവൻ വിശ്വസ്തൻ ആകുകൊണ്ടു അതി
 നെ തരികയും ചെയ്യും. അവിടെയും വരുവാനുള്ള ഒരു സംഗതിയെ ചൂണ്ടിക്കാണി
 കുന്നതല്ലാതെ ഇപ്പോഴുള്ളവയല്ലെന്നു പ്രത്യക്ഷീകരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ജന
 ത്തിനു ഒരു സ്വസ്ഥത ശേഷിച്ചിരിപ്പില്ല. ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ഒരു സ്ഥലം ഒരു
 ക്ഷവാൻ പോകുന്നു. സ്വസ്ഥതയിൽ നിന്നു ഇറങ്ങിയവനായി സ്വസ്ഥതയിലേക്കു ക
 റേറട്ടുള്ളവനായ കർത്താവു വീണ്ടും വരുമ്പോൾ മാത്രമേ നമുക്കു ആ സ്ഥലത്തേ
 ക്കു പ്രവേശിപ്പാൻ കഴിയുള്ളൂ.

അതിനാൽ ഒരുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായ സ്ഥലം. (രക്ഷ) കണ്ണു കണ്ടിട്ടുമില്ലാ
 ചെവി കേട്ടിട്ടുമില്ലാ. അവ ഇപ്പോൾ വാദത്തത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതല്ലാതെ
 ആ രക്ഷ ഈ ആയുസ്സിൽതന്നെ അനുഭവിക്കേണ്ടതാണെന്നു അവ ഇപ്പോൾ അ
 നുഭവിക്കുന്നു എന്നു സംസാരിക്കുന്നതൊ അബദ്ധമാണു. താൻ സ്ഥലം ഒരുക്കിയും
 വച്ചു തിരികെ വന്നു എന്നു പറയുന്നു ഏകിൽ മാത്രമേ ആ വാക്കിനു വിലയുള്ളൂ.
 നാം ഈ വാദത്തത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു അവയ്ക്കായി ആശയോക്ത കാത്തിരിക്കുന്നു
 എന്നുള്ളതിൽ ആകുന്നു വിശ്വാസം. ഇതിനു വേദപുസ്തകവും ശുദ്ധിമാന്മാരുടെ
 സമ്യസംഘവും സാക്ഷി നില്ക്കുന്നു. ൧തീമൊ. ൩. ൧൧-൧൨. ൨ തീമൊ. ൪.
 ൭-൮. ൧ കോ. ൯. ൨൪-൨൩. റോമ. ൮. ൨൦-൨൪. ഫീലി. ൩.
 ൧൦-൧൭. നാം ഇതുവരയും അറിവേണ്ടുന്നപ്രകാരം അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാ. നമ്മിൽ
 പൂർണ്ണവാരായുള്ളവർ എല്ലാവരും ജപ്രകാരം ചിന്തിച്ചുകൊള്ളട്ടെ എന്നാകുന്നു ശുഃ
 പൌലസ് അപ്പൊസ്തോലൻ പറയുന്നതു. നീതിയുടെ ഒരു കിരീടം ഇനിക്കായി
 ടു വയ്ക്കപെട്ടിരിക്കുന്നു ആയതിനെ നീതിയുള്ള ന്യായാധിപതി ആയ കർത്താവു
 ആ ദിവസത്തിൽ ഇനിക്കു തരും. അപ്പൊസ്തോലന്റെ അനുഭവം ഇത്രത്തൊളം
 മാത്രമേ ഈ ആയുസിൽ കാണിക്കുന്നുള്ളൂ. ൨ കൊ. ൪; ൧൮. കാണപ്പെടുന്നവ അ
 നിത്യങ്ങളാകുന്നു. നിത്യമായ ഒന്നാകുന്നു കാണപ്പെടാത്തവ. അവയ്ക്കായിട്ടാകുന്നു
 നാം ക്ഷമയോക്ത കാത്തിരിക്കുന്നതു. ഇനിയും കാണപ്പെടാത്തവ അല്ലെങ്കിൽ നി
 ത്യമായവ (രക്ഷ) വാദത്തത്തിൽ ജരിക്കുന്നു എന്നു ൧. യോ. ൨; ൨൭. എന്നിന്ന
 തെളിവാണു. സുറിയാനികാരായ നാം വിശ്വാസപ്രമാണത്തെ ഏറ്റു പറയുന്ന
 ഈ ഇപ്രകാരം ആണു.

വിശ്വാസം ഇതിൽ ആണു ശോഭിക്കുന്നത്. വിശ്വാസം ആശീർവ്വദിക്കുന്നവരുടെ വസ്ത്രവും കാണപ്പെടാത്ത കാര്യങ്ങളുടെ മനോനിശ്ചയവും ആകുന്നു. കാണപ്പെടാത്തവയും ആശീർവ്വദിക്കുന്നവയും നിത്യങ്ങളാണു. നിത്യം അല്ലെങ്കിൽ നിത്യജീവനാകുന്ന രക്ഷ വാദത്തത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവയാകുന്നു. ഇവയ്ക്കുള്ള ശരിയായ അർത്ഥത്തിൽ വിശ്വസിക്കുക ആകുന്നു ഉത്തമവിശ്വാസം.

൨. ഈ വിഷയത്തിൽതന്നെ രണ്ടു വക വിശ്വാസം ഉണ്ടു. ഹ. ജീവനുള്ള വിശ്വാസം. ൨. ചത്തവിശ്വാസം. പ്രാപ്തയില്ലാത്ത വിശ്വാസം. ജീവനുള്ളവയും പ്രാപ്തയില്ലാത്ത വിശ്വാസം ചത്തവയുമാകുന്നു. ജീവനുള്ള ഓരോ സൃഷ്ടിയും അതതിന്റെ പ്രാപ്തയിലെ ചെയ്യുന്നു. മരിച്ചവയാതൊന്നും പ്രാപ്തയിൽനിന്നില്ല എന്നും പ്രകൃതിതന്നെ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. നമുക്കു അവനിൽ ജീവനുള്ള വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരിക്കണം. യാക്കോ. ൨; ൧൪. ഒരുത്തൻ തന്നിരിക്കു വിശ്വാസം ഉണ്ടെന്നു പറകയും പ്രാപ്തയിലുള്ളതിരിക്കയും ചെയ്യാൻ എന്താണു പ്രയോജനം. ആ വിശ്വാസത്തിനു അവനെ രക്ഷിച്ചാൻ കഴിയുമൊ. അതിനാൽ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഗുരുലഘുത്വങ്ങളെ അറിയുന്നതു പ്രാപ്തയിലാൽ ആകുന്നു. ഓരോരുത്തരുടെ വിശ്വാസം ഏതുപ്രകാരം ഇരിക്കുന്നു. അവ ജീവനുള്ള വിശ്വാസമൊ മരിച്ച വിശ്വാസമൊ എന്നു അവരവരുടെ ജീവിതത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമാണു. (തുടരും)

മണവാളന്മാരുടെ വസ്ത്രധാരണം.

എന്റെ പത്രാധിപർ സാരെ! നമുക്കു മണവാളന്മാരുടെ വസ്ത്രധാരണത്തിന്റെ പരിഷ്കാരത്തെ സംബന്ധിച്ചു നാലുവാക്കു പറയാതെ ജരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതിനാൽ ചുരുക്കത്തിൽ പറയുന്നതിനെ നിങ്ങളുടെ പത്രികയിൽ ചേർക്കാതെ ജരിക്കരുതെന്നു അപേക്ഷ.

പരിഷ്കാരവസ്ത്രധാരണത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറയുന്നതിനു മുൻപു പഴയവസ്ത്രധാരണത്തെ സംബന്ധിച്ചു അല്പം പറയുന്നതു ഒട്ടും അനുചിതമായി വരികയില്ലല്ലോ. നമുക്കു പഴയകാലത്തെ ഉടുപ്പിന്റെ പേർ “അങ്കുറകാവു” എന്നും പിന്നീടു ഒന്നു ഉണ്ടായതിന്റെ പേർ “കുടുര” എന്നും ആണല്ലോ. എന്നാൽ “അങ്കുറകാവു” എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ ഇപ്പോഴത്തെ പരിഷ്കൃതന്മാർക്കു ആക്ഷേപവും മറിയാത്തനാടകക്കാരെപ്പോലെയുള്ളവർക്കു “അക്രാവു” എന്നും തോന്നിയേക്കാം. എങ്കിലും എന്റെ സാരെ ഈ പശ്ചാത്തർക്കു ഇവിടെ കുടിയേറിയതിനോടു കൂടെ എന്തെല്ലാം അനാവശ്യ പരിഷ്കാരങ്ങൾ ആണു നമുക്കു കയറിയിരിക്കുന്നത്. അങ്കുറകാവിനെ പരിഷ്കരിച്ചെന്നു തോന്നത്തക്ക ഒരുതരം കോട്ടും കുടുരയെ പരിഷ്കരിച്ചിട്ടു ഒരുതരം ഷേട്ടും പിന്നെ ഒരുതരം ട്രൗസേഴ്സും (കാൽച്ചുട്ട) കാപ്പ്, കേബ്ബിൻ (തൊപ്പിതലപ്പാവു) മുതലായതും ആണല്ലോ. എന്റെ സാരെ ഇതുകൊണ്ടൊന്നും പരാഷ്കാരം തീർന്നില്ല. കോട്ടും ഷേട്ടും പോയിട്ടു ഹാഫ്കോട്ടും ഹാഫ്ഷേട്ടും (മുറികയ്ക്കായിട്ടുള്ളതു) കണ്ടുതുടങ്ങി. എന്നിട്ടും പരിഷ്കാരം പൂർത്തിയാക്കുന്ന തോന്നുന്നില്ല. മുറികൈപോലും ഇല്ലാത്ത കോട്ടും ഷേട്ടും വെയിസു കോട്ടും കഴുത്തുമുതൽ കീഴോട്ടുള്ള കീറി തയ്യലിനെ ഡിസ്കിസ്സ് ചെയ്യിട്ടു (തളിരിട്ടു) അതിനു പകരം രണ്ടു തോളേലോട്ടും കീറിവിട്ടതും നെഞ്ചത്തു ഒരു ബ്രസ്റ്ററും പിടലിക്കു ഒരു മടക്കുകോളറും ഉള്ളതും ആയ ഷേട്ടുകളും പോരായെങ്കിൽ ഒരു നെക്റ്ററായും (കഴുത്തേൽ കെട്ടു അല്ലെങ്കിൽ കണ്ടാല) മറുവൊക്കെ ഇനാകണ്ടു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇനിയും ചിലതെല്ലാം ഉള്ളതിന്റെ പേരു ഇനിക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്റെ സാരെ! ഈ വക പരിഷ്കാരങ്ങൾ മികവാറും പുറപ്പെടുന്നതു നിങ്ങളുടെ കോട്ടയത്തു നിന്നാകയാൽ ശിഷ്ടമുള്ളവയുടെ പേരുകൾ ഒന്നു പറഞ്ഞു കേട്ടാൽ കൊള്ളാം എങ്കിലും അതു കിടക്കട്ടെ.

ഒരു അര ഷേട്ടും പോരായെങ്കിൽ ഒരു മുഴു ഷേട്ടും സ്ത്രീകൾ ധരിക്കുന്ന ചുട്ടയുടെ ഇറക്കത്തെ അധികരിക്കാത്തതായ ഒരു കോട്ടും പിന്നെ ഒരു വെയസ്കോ

പ്പം ഇട്ടിട്ടു പിന്നാലെ ഒരു കാൽമടയും വലിച്ചു കയറ്റി അതിനു പുറമെ ഒരു ബെൽറൂം (അരവാറ്റു) ഇട്ടുടുക്കി ബുട്ടീസും രജിസ്ട്രിയററി കണ്ടോലയും കെട്ടി തൂക്കി വന്നു നില്ക്കുന്ന മണവാളന്റെ സ്ത്രീയിലേക്കു ഇനിയും അറിയേണ്ടതു ബുട്ടീസു ഇട്ടു നടന്നിട്ടില്ലാത്ത ചെറുകുന്ന് വന്നു കൂടാതെ ആരാന്റെയും നിലത്തു കാണും ഇടേക്കുമൊ എന്നു തോന്നത്തക്കവിധത്തിൽ തെന്നിയും തെറിച്ചും നടന്നു തുടങ്ങുമ്പോൾ ഈ വക കൈക്കൂട്ടം കോലം കെട്ടിച്ചിട്ടുള്ള വിദ്വാന്മാർ ഒരു ഭാഗത്തും നിന്നു താങ്ങുകൊള്ളും എന്നു പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞല്ലോ. ഇങ്ങനെ ഒരു വക പിടിയും വലിയും ആയിട്ടു ചെറുകുന്ന് പള്ളിയിൽ എത്തിയാൽ ചെയാർ (കുസേറ) ഇല്ലെങ്കിൽ ഇരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അല്ലാതെ ഒന്നു ഇരിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചാൽ കാൽമുട്ടയും ബുട്ടീസും അതു അത്ര സമ്മതിക്കയില്ല. ഉണ്ടായിട്ടു ഈ വക ഒന്നും കണ്ടിട്ടൊ പരിചയിച്ചിട്ടൊ ഇല്ലാത്ത ചെറുകുന്ന് മലമുത്രാദികൾക്കു ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ അതു ഒരു വലു കഴപ്പവും ബുദ്ധിമുട്ടും എന്നല്ലാതെ മൂന്നാണു പറയുന്നത്. അതും പോകട്ടെ എന്റെ സാരം ഈ പരിഷ്കൃതവസ്ത്രങ്ങൾ എല്ലാം ധരിച്ചാലും കോട്ടിന്റെ ഇറക്കുകുറവുനിമിത്തം കാൽമുട്ടയിൽ തിങ്ങിവിങ്ങിക്കാണുന്ന പുരുഷചങ്ങലയൊക്കെ ഇരിക്കുന്നതു ഏറ്റവും ലജ്ജാപരമായ ഒന്നു ആണെന്നുള്ളതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായം ഉണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അതിനാൽ ഇത്രത്തോളം വസ്ത്രധാരണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നവർക്കു ഒരു ലോകോത്തകൃടെ കിട്ടുകയില്ലെന്നുണ്ടോ. മദ്രാസുപട്ടവും വെടി ധാരയാകുവാൻ തുടങ്ങുന്ന പരിഷ്കാരികളേ! നിങ്ങൾ മണവാളനെ ഒരു ലോകോത്തം മുണ്ടും പോരായെങ്കിൽ ഒരു മേൽ മുണ്ടും ധരിപ്പിച്ചാൽ ലജ്ജ പുണ്യമായി മറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് കൂടാതെ മണവാളനു യഥേഷ്ടം സഞ്ചരിക്കയും ചെയ്യാമല്ലോ. പരിഷ്കാരരീതിയന്മാരായ കുടികൾ ഇവയെ കണ്ടുപറിക്കുന്നത്. ബീ ഏയും. ബി എല്ലാം കൈ പാസ്സായി പരിഷ്കാര പുത്തിയുടെ അടയാളമാകുന്ന പൂടിലും ധരിച്ചു ഭാരയെന്നു നട്ടിച്ചുംകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ചില ക്രൈസ്തവമിടുക്കന്മാരായ അദ്ധ്യാപകന്മാരിൽ നിന്നാണു. ഈ അദ്ധ്യാപകന്മാർ പഠിപ്പിക്കുവാൻ ക്ലാസിൽ വരുമ്പോൾ അവരുടെ കാൽമുട്ടയുടെ മുമ്പു ഭാഗത്തെ കൃതികൾ കണ്ടു അദ്ധ്യാപികൾ ഏതുതന്നെ പരിഹസിച്ചാലും അരമുഴം തുണിയുടെ ലാഭം ജന്മികയാൽ കോട്ടിനു ഇറക്കം കൂട്ടുകയില്ലെന്നു ശരിച്ചുതുടങ്ങും. ഇതു കുടികൾ കണ്ടുപറിച്ചു പിന്തുടരുന്നതിൽ അത്ര അന്തരപ്പെട്ടു വാനില്ല.

എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നമ്മുടെ പൂർവ്വിതാക്കളായ അത്രോഡോം ജസ്സുഡോക്കു യാക്കൂബു മുതലായവർ കാപ്പാദോവരെ ഇറക്കമുള്ള കുപ്പായങ്ങൾ ആണു ധരിച്ചിരുന്നതെന്നു പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരികളായ വെള്ളകാൽ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. എന്നിരുന്നാലും അവർ അതിനെ പരിഷ്കരിച്ചും കുറച്ചും മുറികോട്ടും വാലുള്ള കോട്ടും ആകിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു. അല്ലസാരെ നല്ല വെള്ളകാൽ വാലുണ്ടെന്നു മറ്റൊരാൾ അല്ലെ “പുല്ലേലിക്കുഞ്ചു” പറയുന്നത്. അതിനാൽ ഇനിയും നമ്മുടെ പരിഷ്കാര തല്പരന്മാർ വാലുംകൂടെ വെച്ചുകെട്ടുമൊ എന്നുള്ളതൊക്കെ കണ്ടാൽ അറിയാം.

എന്നു ഒരു പരിഷ്കാരത്യാജ്യൻ.

തെക്കൻ വാർത്തകൾ.

സാരം! തെക്കൻഭിക്ഷിലെ നവീകരണകാര്യപ്പറ്റിയും മറ്റും വല്ലപ്പൊഴെങ്കിലും വല്ലതും ഏഴുതി അയച്ചില്ലെങ്കിൽ വായനക്കാർതന്നെ എന്തു വിചാരിക്കും. അതിനാൽ ആദ്യമായി കണ്ടറേയുള്ള ചെറുപ്പകാരായ രണ്ടു നവീകരണ പട്ടികാരെ കുറിച്ചുതന്നെ സ്വല്പം പറയാം.

ഈ പട്ടികാർ ഹെർവാമാണ്ടു പട്ടം ഏറ്റ സമയം മരിച്ചവർവേണ്ടി മൂന്നു മേൽ. കുറുബാനയും മറ്റും ചൊല്ലുകയില്ലെന്നു അവരുടെ ക്രൈസ്തവീകരണതലവനോടു വാശത്തം ചെയ്തതും ഇപ്പോൾ അതിന്നു വിരുദ്ധമായി ഒരു പട്ടികാരൻ

(അങ്ങാടിയിൽ കത്തനാർ) മൂന്നുജേൽ കുറുബാന ചൊല്ലിയതും നോക്കുമ്പോൾ ജവരളെ വാഗ്ദത്തം. എത്രമേൽ വിലയുണ്ടെന്നു വായനക്കാർതന്നെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ. കുറുബാന എന്നു പറയുന്നതു എന്താണെന്നും അതു ഏതുവിധം നടത്തണമെന്നും തന്നെ ഈ പട്ടികാരൻ അറിവാൻപാടില്ലെന്നുതന്നെയുമല്ല അതു ഒരു നാടകംപോലെയാണു ഇദ്ദേഹം വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നു. ഏവൻഗോലി വായിക്കുവാനായി പട്ടികാർ മൂന്നുപേരും മറ്റുബഹായുടെ വാതുക്കൽ വന്നപ്പോൾ ഈ ചെറുപ്പകാരനായ പട്ടികാരൻ നടുവിനു കയ്യുംകൊടുത്തു നില്ക്കുന്ന ഭാഗം കണ്ടാൽ ബ്രസീനാ നാടകത്തിൽ പറയുന്ന അലാൻ ഇദ്ദേഹംതന്നെയാണോ എന്നു തോന്നിപ്പോകും. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂട്ടപട്ടികാരൻ വാഗ്ദത്തത്തെ ലംഘിച്ചിട്ടില്ലത്രെ.

ഇനി എനിക്കു പറയാനുള്ളതു നവീകരണപ്പട്ടികാരോടുകൂടി ചേർന്ന ഒരു യാത്രക്കാരനായ പട്ടികാരൻ മൂന്നുജേൽ കുറുബാന ചൊല്ലാമോ? അഥവാ ചൊല്ലാമെന്നിരുന്നാലും രണ്ടു കെട്ടിയ പട്ടികാരനോടുകൂടി എത്രകാലമോ? അങ്ങനെയുള്ള ആളിനോടുകൂടി കുറുബാന ചൊല്ലിയ പട്ടികാരനെപ്പറ്റി മേൽപ്പട്ടികാരൻ തെയ്യപ്പെടുത്താതെ എന്താണെന്നും ഏതാണെന്നും ചോദിച്ചാൽ മതിയോ? അക്കാര്യം അങ്ങനെ നിൽക്കട്ടെ. ഇനി പ്രസംഗകാരനെക്കുറിച്ച് സ്വല്പം പറയാം.

ഈയിടെ ഇവിടങ്ങളിൽ പ്രസംഗത്തിന്റെ ബഹളംതന്നെയാണു. കൊട്ടാരക്കരയായിരുന്നു വല്ല പ്രസംഗം. പ്രസംഗം കേട്ടു കേട്ടു വഴക്കും അസൂയയും തക്കവും നിന്ദയും നിഗളവും പുളിച്ചാരവും വേശ്യാദോഷവും മദ്യപാനവും എല്ലാം വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതല്ലാതെ യാതൊരു കുറവും ഞാൻ കാണുന്നില്ല. വാക്കു സാധ്യത്തിന്റെയും മിസ്റ്റർ വേവീഡിന്റെ കൂട്ടുകാരനായ വർദ്ധസ്വർത്തിന്റെയും പ്രസംഗം കേൾപ്പാനായി ഏതെല്ലാം ഭിക്ഷകളിൽനിന്നും എത്ര ആളുകൾ കൊട്ടാരക്കര വന്നിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ പ്രയാസമാണു. അവിടത്തെ പ്രസംഗവും കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിവരുംവഴി തേവലങ്കരക്കരയായ രണ്ടു വൈദ്യന്മാർ കണ്ടറയും വന്നുകിടന്നു പ്രസംഗിച്ചു. ഇപ്പഴത്തെ പ്രസംഗത്തിലും പ്രാത്ഥനയിലും നെഞ്ചത്തടി കൂടുതലാണു. നെഞ്ചത്തടിച്ചു നിലവിളിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ അനുതാപം വരികയുള്ളൂ എന്നാണു ഇവർ വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നതു. ഏതായാലും കൊട്ടാരക്കര വെച്ചുള്ള പ്രസംഗത്തിലും പ്രാത്ഥനയിലും ഓരോരുത്തർ നെഞ്ചത്തടിക്കുന്നതു കണ്ടു ഒരു സ്ത്രീയും അടികയും സൂാനം മാറിക്കൊണ്ടു കൊണ്ടോ എന്നോ അവൾക്കു ബോധ്യപ്പെട്ടു വന്നു അവളെ താങ്ങിക്കൊണ്ടുകൊണ്ടുപോകയും ചെയ്തു ഉണ്ടായി. “പെരളോസിന്റെ പ്രസംഗത്താൽ അഗ്രിപ്പാ രാജാവു മികവാറും ക്രിസ്ത്യാനിയാവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു” എന്നുള്ള വാക്യത്തെപ്പറ്റി ക്രിസ്ത്യാനികളല്ലാത്തവരോടു പ്രസംഗിക്കേണ്ടതിനു പകരം സാധുവർക്കു ക്രിസ്ത്യാനികളോടു പ്രസംഗിച്ചതിന്റെ ഉദ്ദേശം എന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ഇതു കൂടാതെ മിസ്റ്റർ വർദ്ധസ്വർത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ മല്ലുമായി പറയാനുള്ളതു “വേദപുസ്തകമെടുത്തു അതിലുള്ള വാക്യങ്ങളെ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിക്കുന്നവൻ പരിശുദ്ധാത്മാവുള്ളവനാണെന്നു” ഉറപ്പായി ജനത്തോടു പ്രസംഗിച്ചു. നാറെ! ജനത്തിന്റെ രഹസ്യം എന്തു? ഏതായാലും സാധുവർക്കു ഇവിടെ വന്നു മൂന്നുദിവസം പ്രസംഗിച്ചുതുനിമിത്തം പലതരത്തിലുള്ള അനേകംപേർ രക്ഷപെടീരികയാണു. ശേഷമൊക്കയും പിന്നീടാവാം.

എന്നു തെക്കൻ കിട്ടി

മലങ്കര ഇടവകപഞ്ചാംഗം.—ഈ പേരിൽ ഈയാണ്ടു മുതൽ ഒരു പുസ്തക പഞ്ചാംഗം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണമെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടുള്ളതായി പത്രിക മുഖേന വായനക്കാരെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ പഞ്ചാംഗം തയ്യാറായിട്ടുണ്ടു. മാർത്തോമ്മാ പ്രസിദ്ധ അപേക്ഷിച്ചാൽ കിട്ടും വില രണ്ടു ചക്രം മാത്രമേ ഉള്ളൂ.

ഈയിടെ ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ ലണ്ടൻ ബിഷപ്പ് സഭയുടെ ക്രിദാശങ്കളെക്കുറിച്ച് ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി. “മാദോദീസാ, സമീരികരണം, വിശുദ്ധ കുറുബാന, കമ്പസാരം, പാപംമോചിക മുതലായവ അതുപോലെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന ശുദ്ധീകരണ നദികളാകുന്നു.”

ചിങ്ങോനത്തു നടത്തിവരുന്ന പുലസഭയുടെ ആവശ്യത്തിനു പരസമായ തുറന്നു പണി കഴിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ചെറിയ പള്ളിയുടെ മേൽക്കൂര വകയ്ക്കു ആവശ്യപ്പെട്ട മര ഉരുപ്പടികൾ മുഴുവൻ വെളിയന്നാട്ടു വാഴയിൽ മിസ്സർ തോമ്മാ അവർകൾ ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതായി അറിയുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു.

അംഗ്ലിയാസഭയിൽ ഹൈവെച്ച് എന്നും ലോവെച്ച് എന്നും മാറ്റമുള്ള അഭിപ്രായഭേദത്താൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ആചാരവ്യത്യാസങ്ങളെക്കുറിച്ച് അനേകപ്പട്ടികയിൽ വിശദീകരിച്ചു ചെല്ലാൻ ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സിലെ കല്പനപ്രകാരം നിയോഗിക്കപ്പെട്ട കമ്മീഷ്യനന്മാർ പല തെളിവുകൾ ശേഖരിച്ചു എഴുതിയിട്ടുള്ള റിപ്പോർട്ടിൽ രഹസ്യ കമ്പസാരം ക്രിസ്ത്യാനിസഭയിൽ ആദ്യകാലം മുതൽക്കു നടപ്പുള്ളതാണെന്നും അതു അംഗ്ലിയാസഭയിൽ പ്രായേണ പ്രചാരമായിരിക്കുന്നതിനെ ആശങ്ക പിപ്പാൻ പാടില്ലെന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇനി ഇംഗ്ലീഷ് പാട്രിമാരും കമ്പസാരിപ്പിക്കേണ്ടിവന്നേക്കാം.

“സുറിയാനി സുവിശേഷകൻ”

ഫെബ്രുവരിയിലെ കുടിശ്ശിക ഉണ്ടായിരുന്ന ആറു പത്രങ്ങളും അടിച്ചിറക്കിയതിന്റെ ശേഷം ഒരു പുതിയ പത്നാവിൽകൂടെ അതിനെ നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകണമെന്നു സുവിശേഷക ഭൂപുത്തകന്മാർ ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതായി അറിയുന്നു. അതെന്നാൽ എപ്പിസ്കോപ്പി മുതലായ ഇംഗ്ലീഷ് പത്രങ്ങളിലേപോലെ സഭ സംബന്ധമായി ഏതു ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചാലും ശാന്തമായും സമാധാനമായും തങ്ങളുടെ സഭയുടെ സത്യത്തെ വെളിപ്പെടുത്തേണമെന്നുള്ള ഏക ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി മറുപടികൾ പറയണമെന്നും എല്ലാത്തരം വായിക്കുവാൻ മനുഷ്യർക്കു പ്രകൃത്യാ മതിയെ ഉത്തരമാക്കുന്ന അനുതാപ പ്രസംഗങ്ങൾ മാത്രമല്ലാതെ വേദനാടകം, സുവിശേഷനാടകം മുതലായവകളുടെ ചരിത്രങ്ങൾ ചെറിയ ചെറിയ ഗുണഭോഷ സൂചകങ്ങളായ കഥകൾ, കാലോചിതങ്ങളായ നല്ല പ്രസംഗങ്ങൾ മുതലായതു മഹത്തുക്കളെക്കൊണ്ടു എഴുതികണമെന്നും എല്ലാവർക്കും ചുരുത്തി വായിക്കുവാൻ രുകവണ്ണം അതിനു വില കുറയ്ക്കണമെന്നും ഇത്ര കുറഞ്ഞ സംഖ്യയും കൊടുക്കുവാൻ നിവൃത്തി ഇല്ലാത്തവർക്കു കഴിയുന്നതാണെന്നും ദാനമായി കൊടുക്കണമെന്നും ആലോചിച്ചു തീർപ്പെടുത്തിരിക്കുന്നതായി അറിയുന്നു.

പ്രസംഗങ്ങൾ വായിച്ചുകേട്ടും ഹൃദയം തഴമ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ കാലത്തു സഭയുടെ സത്യത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ ഇതൊരു ഉത്തമമർഗ്ഗമാണു. നമ്മുടെ സഭയുടെ ആചാരം, വിശ്വാസം ഇതുകൾ എന്താണെന്നു ചോദിച്ചാൽ ഉത്തരം പറവാൻ ഇല്ലാതെ മൊഴി മുട്ടുന്നവർ പലർ ഉണ്ടു. പ്രസ്തുത നിലയിൽ സുവിശേഷഭൂപുത്തകന്മാരുടെ ഈ മർഗ്ഗം എല്ലാവർക്കും വളരെ ഗുണത്തെ ചെയ്യുന്നതാണ്. സത്യസഭയുടെ മകളായി നാമമരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സകലരും ഇതുകൾ വായിച്ചു പഠിക്കേണ്ടതും അറിയേണ്ടതും ആണു്. എത്രകാലികളുടെ ചോദ്യത്തിനും എത്രയുക്തികൾക്കും ഉള്ള മറുപടികൾ നാം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണു. അതിനാൽ നമുക്കു സത്യ സഭയുടെ പഠിപ്പികൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. പുതിയതായി പത്രത്തിനു ആവശ്യമുള്ളവർ ഈ ആണ്ടിൽ പുറപ്പെടുവാനുള്ള ആറു ലെക്കങ്ങൾക്കു ഫെബ്രുവരി മുതലായി അയച്ചുകൊടുത്താൽ മതിയാകും. പത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താനുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ ആർക്കും ചോദിക്കാം.